

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 38.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwszy 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie biuro dzienników Ludwika Plohna, ulica Karola Ludwika 1. 9; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencja pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi półrocznie (od 1 lipca do końca grudnia) w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł.; ćwierćrocznie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie od 1 do końca każdego miesiąca w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia), otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej* bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył nadać najmiłościwiej koncepcję w Ministerstwie kolei żelaznych Franciszkowi Aleksandrowi Podlewskiemu godność podkomorzego z uwolnieniem od taksy.

Dyrekcya poczt i telegrafów przeniosła kasyera pocztowego Jana Brassona z Sa-

noka do Lwowa, a oficyała pocztowego Maurycego Federa ze Lwowa do Chrzanowa.

Obwieszczenia

c. k. lwowskiego Namiestnictwa z dnia 26 czerwca b. r. do l. 53.849, w sprawie przywozu zwierząt przeżuwiających z wolnych od zarazy powiatów Bośni i Hercegowiny do niektórych miast w Galicyi, oraz z daty 26 czerwca b. r. do l. 53.499 w przedmiocie wprowadzania do Galicyi bydła rogatego z niektórych zarazą plucną zapowietrzonych obszarów państwa niemieckiego, — zamieszczone są w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 28 czerwca.

Przed kilkoma dniami paryski korespondent *Timesa* Blowitz ogłosił rozmowę, jaką miał z pewnym francuskim dyplomata, który właśnie powrócił z Niemiec i w czasie pobytu w Berlinie dostąpił zaszczytu zbliżenia się do cesarza Wilhelma i wciągnięty został w dłuższą z nim rozmowę. Depesza p. Blowitza wywarła w Paryżu wielkie wrażenie a zarazem powątpiewanie, czy zawarte w niej szczegóły są istotnie prawdziwymi. Redakcyja *Figara* odniosła się bezzwłocznie telegraficznie do tego korespondenta, przebywającego obecnie na wilegiaturze, z zapytaniem i otrzymała natychmiast odpowiedź, że całą rozmowę przytoczono jak najwierniej i że ręczy za wiarygodność wszystkich szczegółów przytoczonych w sprawozdaniu *Timesa*. Skutkiem tego kategorycznego oświadczenia prasa zagraniczna zajmuje się dzisiaj obszernie owym referatem, który też bezwątpienia z wielu względów zasługuje na uwagę. Informator p. Blowitza poruszył przedewszystkiem sprawę wschodnią i rozwiódł się o istniejących w tej kwestyi zapatrywaniach. Tam — powiedział on — tak rozumują: Tessalię dała Grecyi Europa, a ponieważ w ostatniej wojnie nie Europa poniosła klęskę, więc też nie pozwoli

aby odebrana została to, co ona dała. Na zapytanie, kto zmusi Turcyę do opuszczenia Tessalii, odpowiedź łatwa. Rosya była w r. 1878 niezawodnie silniejszą, niż jest nią dzisiaj Turcyja a przecież zmuszono ją do wydania zdobyczy. Sultán Abdul Hamid zbyt dobrym i przewidującym jest politykiem, aby mógł sądzić, że Europa tutaj ustąpi. Dyplomacya turecka dąży do wywołania rozdwojenia pomiędzy mocarstwami europejskimi zwłaszcza między Rosyją i Francyją i na tem buduje swoje nadzieje. Sultán i turecy meżowie stanu oddają się wszakże złudzeniu; niepowiedzie się im bezwarunkowo zrobić wyłom w solidarności i zgodzie mocarstw.

Po tym ustępie informator p. Blowitza przytacza własne słowa cesarza Wilhelma zaręczając, że podaje je jak najwierniej. Cesarz miał powiedzieć: „Niewiem doprawdy za co Francuzi tak się na mnie gniewają. Nie ja przecież stworzyłem obecne położenie. Objąłem tylko przekazaną mi spuściznę, a wątpię, aby ktokolwiek mógł mi robić z tego zarzut, że ja objąłem. Niezłem zgoła nie przyczyniłem się do pogorszenia położenia, które znalazłem wstępując na tron, owszem starałem się zawsze łagodzić i usuwać przeciwnieństwa. Mniemam, że ci, którzy dzisiaj najgłośniej wykrzykują nie umieliby gdybym zapytał się ich o radę dać mi taką, do której ściśle by chcieli się zastosować, gdyby znaleźli się na mojem miejscu. A przecież srożą się na mnie, jak gdyby to wszystko co jest było mojem dziełem i paraliżują moje zabiegi dla wytworzenia lepszego położenia, zabiegi, które gdyby się powiodły przyniosłyby obu państwom wielkie korzyści. Usiłowałem wytworzyć dla obu państw wspólne działania na polu przemysłowem, handlowem i ekonomicznem, lecz niestety bezskutecznie, spotkałem się bowiem z nieufnością, ze złem zrozumieniem moich bezinteresownych zamiarów...“

Następnie poruszył cesarz stosunki Niemiec do Stolicy św. Wyraziwszy swój podziw dla Leona XIII. dodał: „Katolicy niemieccy są bardziej szorstcy niż francuscy. Domagają się z naciskiem przywrócenia świeckiej władzy Papieży w całej dawniejszej jej rozciągłości, a ponieważ jest to wręcz niemożliwem i nie mógłbym też do tego przyłożyć ręki, oskarżają mnie, że uznaję to, co nazywają grabieżą i że utrzymuję dobre stosunki z tymi, którzy jej się dopuścili.“

Ogólne położenie, o ile chodzi o bieżącą dobę, nazwał cesarz bardzo zadowalającym; natomiast jest nieco zaniepokojony o przyszłość Europy. Nie obawia się ani złotego widma (rasy chińskiej) ani czerwonego, lecz tendencyi rozszerzania się pewnego narodu a z drugiej strony, mieszania się Nowego świata, „który poczyna już objawiać nieznaną dotąd pożądlivość“ i nie zawaha się kiedyś mieszać się do spraw Starego świata.“

Zjazd notaryuszów z Galicyi i Bukowiny.

Kraków, 28 czerwca.

W Krakowie zebrało się wczoraj wielu notaryuszów z Galicyi i Bukowiny, jako członkowie prowincjonalnego austriackiego stowarzyszenia notaryuszów w Galicyi i Bukowinie, celem przeprowadzenia narad w żywotnych i zasadniczych dla notaryatu sprawach. Obrady rozpoczęły się po godzinie 9 rano w auli *Collegii novi*.

Zagaił je zastępca przewodniczącego notaryusz p. Adolf Vayhinger z Tarnowa, poświęcając gorące wspomnienie pamięci zmarłego w roku zeszyłem Aleksandra Jasińskiego, b. prezesa lwowskiej Izby notaryalnej. Dalej podniósł przewodniczący, że stan notaryalny znajduje się obecnie w trudnem położeniu.

Okólnik Pana Ministra sprawiedliwości co do dłużej trwających urlopów chorych notaryuszów, co do likwidacyi honoraryów przy licytacyach w konkursach, co do legalizacyi i t. d., najświeższy okólnik krakowskiej apłacyi, wysłany do sądów w sprawie protokolarnego załatwienia spraw hipotecznych z jednej strony, zaś wnioski posłów naszych w Radzie państwa z drugiej, wskazują, iż instytucya notaryatu musi przygotować się na ciężkie czasy, pomimo iż jest ona postulatem należytego ustroju sądownictwa, i przez czas swego przeszło ćwierćwiekowego istnienia w Austrii przyczyniła się wiele do ustalenia stosunków prawnych, zmniejszyła mnogość procesów, przyczyniła się do poskromienia lichwy i stała się ważnym czynnikiem w ekonomicznym rozwoju naszego społeczeństwa, a notaryusze zdobyli sobie wielkie publiczne zaufanie współobywateli.

19)

L. GLATMAN.

SMOLEŃSKIE WSPOMINKI

POWIEŚĆ HISTORYCZNA.

VIII.

(Ciąg dalszy).

W ten to sposób pocieszał się p. Walenty, a przyjaciel osłabiał w nim afekt, aby rozczarowanie zdesperowanego żołnierza nie było tak srogie i bolesne. Zwierzając się ze swych myśli, wyjechali na wyniosłe wzgórze, gdzie aby koniom spoczynku dać chwilę, przystanęli. W tem doszedł ich z głośny leśnej odgłos kopyt końskich i w dole ukazała się postać rycerza w lśniącej zbroi. W miarę, jak się zbliżał, rozpoznac można było jego rysy i kształtną urodę.

Był to młodzian bardzo gładki, o twarzy młodej, niemal dziecięcej, cerze białej, okraszanej świeżym rumieńcem. Głowę jego i szyję osłaniała lśniąca miszurka, na piersiach zaś miał błyskotny kirys, z pod którego wyglądał czarny, aksamitny kaftan, szczególnie do zgrabnej kibici przylegający. Szerokie rajtuzy i wysokie buty na przedziwnie zgrabnych i małych nogach dopełniały

stroju młodego petyhorca, który w wdzięcznych ruchach na koniu się przechylał, osadził go tuż przed p. Słizniem.

Na widok poręcznika nieznanemu zmieształ się tak, iż zbladł jak chusta i siedział jak zmartwiał na siodle.

P. Słizień rycerzowi w oczy spojrzął i serce żywiej zabiło mu w piersi, widział bowiem przed sobą żywy portret Maruchny w żołnierskim przebraniu.

— Na miły Bóg! gadaj waćpan, ktoś jest?

Żołnierz jakby myśli zbierał, milczał chwilę, w końcu dźwięcznym, lecz nieco drżącym głosem rzekł:

— Jestem Giżycki towarzysz pancernej chorągwi p. Sapiieżyny.

— Cóż mi waś za androny prawisz? — ofuknął się Słizień, oka z niego nie spuszczał, — toć ja Giżyckiego jak brata znam, w jednym z nim namioocie pod Guzowem kwatery stałem; dziś on w husarskim pułku Strawińskiego służbę odbywa i wąż jest, baczysty chłop... ojcem waćpana mógłby być...

— Tak, — odparł młodzian — dobrze waćpan mówisz. Jest taki Giżycki, jedno on Gozdawę w herbie nosi, my się zaś Nałęczem pieczętujemy, a gniazdo nasze w wielunińskiej ziemi.

— Dajmy to, iż tak jest, czemuż tedy waćpan, powiadając się Sapiieżynskim żołnierzem, do Sapięhy nie jedziesz, jedno się wracasz? Jakoś się to, co mówisz, jedno drugiego zgoła nie dziery.

— Ciężko Waszej Mości dogodzić — odparł rezolutnie petyhorzec — toć jeszcze

wszystkiego nie powiedziałem, że do hetmana spieszę, a po co, to zaraz wyjawię...

Ale p. Słizień nie słuchał już dalej, lecz Raroga na bok wzięwszy, coś z nim chwilę szeptał i radził, gdy zaś wrócili przed petyhorca, p. Rarog rzekł:

— Co się w długie deliberacye bawić mamy! W tych czasach wiele się rozmaitego cztelka podejrzaney reputacyi po tym kraju wleczy. Waćpan kręcisz i zrewidować cię musim, abyśmy wiedzieli, coś zasz. Możeś ty dobrze od Szujskiego szpieg, a gładko petyhorca farbujesz. — Brać go!! — krzyknął na towarzyszy.

Już się kilku z szeregów ruszyło, gdy żołnierz w te pędy do szabli: — Szlachcie jestem — zawołał — jako i waćpanowie i ani sobie kręactwa, ani szpiegostwa zadawać nie pozwolę. Nie wierysz waś, to się ze mną bij, ale mię tknąć nie śmiesz, bo choćbym waćpana usiekił, to mię jeszcze hetman za wieści, jakie wiozę, nagrodzi. Waćpanów pierwszym obowiązkiem szukać języka o nieprzyjacielu, ale nie o swoich, to też pytać mię naprzód powinniście, nie, com ja zasz, jedno, co wiem o Moskwicinie.

— Racyę ma — pomyślał p. Słizień i w duchu dorzucił: — Mina tego młodzieńszka panieńska, ale rezolut jest i męskie serce kawaler, — a choć widział, że żołnierz w obliczu starszyny do szabli się brał, ale już słowa nie rzekł, bo mu w tej chwili nie wojskowe reguły, jedno Maruchna była w głowie.

Rarog dzielną odpowiedzią petyhorca skonfundowany, nie nalegał już nań, a juna-

cka postawa rycerzka podobą mu się tak, iż udobruchany rzekł:

— Nie miejże waćpan rankoru do mnie. Z wystąpienia twego widzę, żeś gorąca kassa, ale nie Moskwin, a to nam wystarczy. Bo to widzisz waś, jako każdy cztelk ma swoje przyrodzenie, tak każda nacya ma swoją wadę lub cnotę, po której ją poznać można i wszystko można zmienić i strój, i oblicze, jedno przyrodzenia trudno! Otóż wymycać chciałem, jaką waś masz fantazyę, jakie sentymenty i jakie przymioty, — a w duchu dodał: — Błazen ze mnie, jeżeli to nie niewiasta, a ten gap Słizień patrzy i jeszcze niedowierza!

— Dajże waćpan pyska! — dorzucił — boś mi wielmie przypadł do serca. Jestem Rarog, stary towarzysz hetmańskiej rotty p. Słiznia, mojego wielkiego przyjaciela, którego oto waś przed sobą widzisz. — Mówiąc to, podjechał ku zmiesznanemu młodzieńcowi i siarczyście go całował, a w duchu powtarzał: — Lisem nas podejdziesz, to ci też i lisem zapłacić trzeba!

— Waćpan masz gębę gładką jak aksamit! — mówił śmiejąc się stary żołnierz. Petyhorzec bronił się tym serdecznym objawom husarza, ale ten ostatni nie zważając wcale na jego opór, powtarzał: — Dajże jeszcze raz skosztować tych słodyczy! — a kiedy go już dobrze wyobracał i wyseiskał: — A teraz gadaj, coś nam o nieprzyjacielu miał powiedzieć.

— Kiedy mi waszmościowie do słowa przyjsz nie dacie...

Przystąpiono do porządku dziennego. Notaryusz p. Franciszek Szelewski z Tyśmienicy omówił wniosek p. Pfeiffera i tow. w Radzie państwa, w sprawie upaństwowienia notaryatu i wniosek p. Bojki w Sejmie galicyjskim, dążący do zniesienia notaryatu. P. referent wykazał znaczenie notaryatu dla społeczeństwa i sądownictwa, a następnie wykazywał, że oba wnioski nie mają uzasadnienia należytego i uchwalone przyniosłyby tylko szkodę społeczeństwu. Referent imieniem Wydziału przedłożył następujący wniosek: „Wydawa się wydział prowincjonalny austriackiego Stowarzyszenia notaryuszy w Galicji i Bukowinie zamieszkałych, by w razie pojawienia się wniosków bądź to w Radzie państwa, bądź w Sejmie galicyjskim lub bukowińskim, dążących do zniesienia instytucji notaryatu bądź to w całym państwie, bądź też w wyżej poszczególnionych krajach, w interesie ludności wyjaśnił rzecz przedmiotowo w czasopiśmie fachowych i niefachowych, a więcej pożytecznych, i wystąpił przeciw podobnym wnioskom, motywując rzecz fachowo ze stanowiska prawa i interesu społecznego, zresztą postarał się o to, by podobne wnioski w toku dyskusji nad nimi w odnośnych ciałach parlamentarnych przez usta któregoś z posłów znalazły należyte odparcie“.

Nad wnioskiem tym rozwinęła się zasadnicza dyskusja. Zabierali głos notaryusz Antoni Fibich z Mielca, przewodniczący p. Vayhinger, Bronisław Nowiński z Leżajska, dr. Antoni Zajac z Seretu, Tytus Bujnowski z Pilzna, Edmund Klemensiewicz z Krakowa, Ignacy Kosiński z Ulanowa, Franciszek Niemczewski z Krokowa, Wiktor Krokowski z Mościsk oraz delegat stow. kandydatów notaryalnych p. dr. Władysław Małaczynski z Przemysła. Mowcy wykazywali, że upaństwowienie lub zniesienie notaryatu wywołałoby biurokratyczne traktowanie wszystkich spraw, jakie obecnie notaryusze załatwiają i powodowałoby wyznaczenie terminów, dla stron bardzo niedogodnych. Zniesienie lub upaństwowienie notaryatu nie doprowadziłoby do tego, aby obecnie wynagradzane czynności notaryalne były bezpłatne; przeciwnie na ogół ludności spadłby nowy ciężar, tak, że ubodzy musieliby płacić ciężary za zawierane przez bogate instytucje i zamożnych ludzi akta notaryalne. Mowcy wykazywali, że wysokość stempli przy podaniach hipotecznych, wysokość opłat przy przeniesieniu nieruchomości, przestarzałe przepisy postępowania niespornego, to wszystko ciężary, gniołące ubogą ludność, a nie notaryat, one to wymagają reformy.

Po odpowiedzi referenta, zebranie uchwalilo jego wnioski, oraz dodatkowe, ażeby do działalności we wnioskach wskazanej zawezwano nie tylko wydział prowincjonalny ale i Związek centralny, dalej dodatek, ażeby wezwać Izby notaryalne w kraju do zbierania materiału statystycznego, na podstawie którego będzie można wykazać, jak instytucja notaryatu jest społeczeństwu pożyteczna, wreszcie dodatek, ażeby tę sprawę wyjaśnić także w pismach ludowych.

Następnie sekretarz prowincjonalnego stow. p. Roman Gutowski, notaryusz z Liszek, przedłożył referat i wnioski o stosunku notaryuszy w ich urzędowaniu do c. k. urzędów ewidencyjnych podatku gruntowego.

Zgromadzenie uchwaliło wnioski p. referenta, oraz dodatek, ażeby udać się do Ministerstwa skarbu o pomnożenie urzędów ewidencyjnych w naszym kraju.

Na tem o godz. 1 w południe odroczone obrady. Rozpoczęły się one o godz. 4 popołudniu referatem p. dr. Tadeusza Starzew-

— Mów już waćpan — przerwał Sliżeni, niespuszczając z oka miłego chłopca.

— Nieprzyjacieli cztery mile stąd obozem stoi — rzekł petyhorzec — i gdyby radom moim hetman dał ucho, a jeszcze dziś na odwieczerz na nich ruszył, wszystkichoby nam poszło łatwo i możnaby im uczynić dywersję....

— Chyba to przednie strażnie nieprzyjacielskie — przerwał mu Sliżeni — dokładne bowiem mamy wieści, że Szujski dopiero dziś wyruszył z Możajska.

— Z palca nie wysłałem tego, co tu mówię — rzekł młodzian nieco zirytowany, że mu porucznik na każdym kroku oponuje. — Droga wasza złamanej babki nie warta, bo tam taka chmara barbarzyństwa obozem leży, że na niechybną poszlubiście zgubę, gdybyście ze mną do hetmana nie wrócili. Wczoraj wieczorem, zdążając do obozu starosty uswiackiego, stanąłem kwaterą w wiosce niedaleko Kłuszyna u pewnego bojara, który Samozwancowi sprzyja, a któremu Szujscy dobrze doskórzyli. Znalazłem u niego gościnne przyjęcie i zmęczony niewczasami chciałem ułożyć się do snu, gdy wtem uszu moich doszedł odgłos bębnowy i przeraźliwych piszczałek. Kwaterę w stodole na strychu miałem tuż przy drodze, skąd przez otwór w dachu zbadać mogłem i policzyć siły nieprzyjacielskie.

(Ciąg dalszy nastąpi).

skiego z Wadowie o wnioskach p. dr. Małaczynskiego, delegata stowarzyszenia kandydatów notaryalnych, przedłożonych na ostatnim zjeździe we Lwowie, a dotyczących się obecnego stanowiska i trudnego położenia kandydatów notaryalnych, którzy po 20 lat czekać muszą na samoistne stanowisko. Wnioski p. dr. Małaczynskiego brzmiały: Walne zgromadzenie uchwala: 1) że sprawę ustawowej organizacji stanu kandydatów notaryalnych uznaje jako słuszną i jedną z głównych przy referacie notaryatu: a) przyznanie egzaminowanemu kandydatom notaryalnym pewnego samoistnego zakresu urzędowego; b) przyznanie kandydatom notaryalnym reprezentacji w kolegium i obradach notaryalnych; c) wprowadzenie jawnej kwalifikacji przez Izby notaryalne z reprezentacją kandydatów notaryalnych; d) stworzenie nowych przepisów postępowania dyscyplinarnego; e) stworzenie podstaw ustawowych do stałego uchylecia anormalnych stosunków awansowych, a to przez przyjęcie zasady *numerus clausus* kandydatów notaryalnych, opartej na statystycznych wynikach o dotychczasowym ruchu w notaryacie; 2) iż celem uchylecia anormalnych stosunków awansowych, panujących w Galicji, uznaje za stosowne, przy równoczesnym dążeniu do odgraniczenia agend notaryalnych od agend adwokackich i przyznania notaryatowi *ex lege* agend sądownictwa niespornego, c. k. Izby notaryalne wzięły pod rozwagę pomnożenie posad notaryalnych; 3) iż uznaje za rzecz pożądaną, by do czasu przyznania kandydatom notaryalnym reprezentacji w kolegiach i obradach notaryalnych, c. k. Izby notaryalne tak w sprawach ogólnego znaczenia dla instytucji notaryatu, jak i w sprawach, dotyczących szczególnie kandydatów notaryalnych, zasięgały dla własnego użytku także opinii stowarzyszeń kandydatów notaryalnych, jako zorganizowanej reprezentacji znacznej części tego stanu“.

Następnie referat dr. Starzewski dał pogląd na obecną ustawę notaryalną, tak co do stanu notaryuszy, jak i kandydatów, podnosząc, że sprawa kandydatów notaryalnych powinna być także objęta reformą notaryatu, której projekt wypracować ma centralna deputacja. Referent oświadczył się za przekazaniem powyższych wniosków centralnej deputacji z opuszczeniem ustępu o zaprowadzeniu *numerus clausus* kandydatów notaryalnych i ustępu 2) o pomnożeniu posad notaryuszy, z drobnymi poprawkami przy innych punktach. Tak sformułowane przez referenta wnioski, zgromadzenie przyjęło po obszernej rozprawie.

Zgromadzenie przystąpiło do uchwalenia miejsca przyszłorocznego prowincjonalnego zjazdu. Miejsca takiego nie oznaczono, albowiem w roku 1898, z powodu jubileuszu cesarskiego, odbędzie się w Wiedniu ogólny zjazd notaryuszy z całej Austrii na który zapewne pośpieszą notaryusze z Galicji i Bukowiny. Miejsce zjazdu prowincjonalnego w roku 1899 pozostawiono uznaniu wydziału.

Z Berlina.

(Głos posła dr. Jajdzewskiego w parlamencie niemieckim. — Los noweli o stowarzyszeniach. — Wieczór u ministra Brefelda. — *Köln. Ztg.* przeciw ministrowi Reckemu. — Nowy generał pocztmistrz. — Przedłożenia w sprawie powiększenia marynarki wojennej. — Nowy karabin w armii niemieckiej).

Parlament niemiecki przed rozejściem się na ferie załatwił budżet dodatkowy spowodowany podwyższeniem pensji dla urzędników państwowych. W sprawie tej zabrał także głos poseł ks. dr. Jajdzewski, który pomiedzy innymi oświadczył, że Polacy, głosując za tą ustawą, spodziewają się, iż kanclerz książę Hohenlohe postara się o zaprzestanie uciskania narodowości polskiej, która przecież odznacza się wielką lojalnością.

Zabierali także w tej sprawie głos agraryusze, skarżąc się, iż rząd myśli o urzędnikach, podczas kiedy zapomina o rolnictwie, którego stan jest rozpaczliwy.

Dalszy los noweli do ustawy o stowarzyszeniach spoczywa teraz w ręku pruskiej Izby panów. Podczas dyskusji nad nowelą w pierwszym czytaniu, minister spraw wewnętrznych v. d. Recke oświadczył, iż jeśli Izba panów nada ustawie brzmienie takie, jakie odpowiada zamiarom rządu, wówczas projekt, wyszły z tej Izby, jeszcze w tej sesji będzie przedłożony Izbie poselskiej. Na wniosek barona Manteuffla, odesłano nowelę do komisji z 15 członków. Nie tak prędko więc oczekiwać można ostatecznego załatwienia tej sprawy.

Ze rządowi na pospiechu w tej sprawie wiele zależy, tego dowodem rozmowy, jakie się toczyły na wieczorze u ministra Brefelda. Wzięło w nim udział około 200 osób z kół rządowych, parlamentarnych i sejmowych. Z poufnych oświadczeń przedstawicieli rządu, wynika, iż rząd pragnie koniecznie, żeby nowela do ustawy o stowarzyszeniach przyszła do skutku, choćby sesja sejmowa całe lato trwała. Wła-

śnie na tym wieczorze ostro się o to przedmówić mieli minister Miquel i członek Izby panów Manteuffel. Odzywały się zdania, że rząd cofnie projekt, jeżeli Izba panów nie przyjmie go według brzmienia rządowego. Jak donoszą z Berlina, na owym wieczorze byli także polscy posłowie: pp. Cegielski i Jaworski, z którymi kanclerz książę Hohenlohe, długi czas rozmawiał na osobności. Wzbudziło to pewną sensację, a nawet niepokój w kółkach konserwatystów i wolnokonserwatystów, które przypuszczają, że rozmowa tak długa, miała niewątpliwie związek z bieżącymi kwestyami politycznymi.

Pruska Izba deputowanych odroczyła swe obrady do nieoznaczonego terminu, prawdopodobnie do 22 lipca.

Köln. Ztg. zamieszcza bardzo ostre artykuły przeciwko ministrowi spraw wewnętrznych p. Recke i usiłowaniu jego przeprowadzenia reformy ustawy o stowarzyszeniach. Zdaniem wspomnianego dziennika może to tylko nastąpić w razie przypadkowej nieobecności kilku posłów opozycji „W takie manipulacje — pisze dziennik nadreński — bawi się rząd, który trzeszczy we wszystkich stawach. Ks. Hohenlohe i p. Miquel powinni położyć koniec podobnemu skandalowi“.

Dziennik nadreński zaznacza, że obecnie rozstrzyga się walka o to, czy junkierstwo pruskie z prowincyj zachodnich ma wyłączny przywilej rządzenia w Niemczech.

W najbliższym już czasie jak jednoznacznie stwierdzają dzienniki, nastąpić ma nominacja pozasłużbowego generał-majora Podbielskiego, na generalnego pocztmistrza, które stanowisko równa się posadzie ministra. Nazwisko Podbielskiego znanemu jest bardzo dobrze. Nie jest to jednak generał kwatremistrz, który podczas oblężenia Paryża w latach 1870/71 wysyłał znane biuletyny. Bądź co bądź stwierdza prasa niemiecka, że niebywałą jest rzeczą, aby pensjonowany generał huzarów obejmował naczelną kierownictwo całej administracji pocztowej.

Wiktor Podbielski jest jeszcze stosunkowo dość młodym, urodził się bowiem w lutym 1846 roku we Frankfurcie nad Odrą. Z wyznania ewangelik, uczęszczał do berlińskiego gimnazjum Fryderyka Wilhelma i wstąpił później do zakładu kadetów. Był oficerem ułanów, dragonów, później przydzielony został do sztabu 10 korpusu armii. Oddano mu następnie dowództwo pułku huzarów hr. Ziethena w Rathenow, a wreszcie dowództwo 34 brygady kawalerii, z którego to stanowiska poszedł na pensję, licząc lat 53. P. Podbielski jest właścicielem majątku ziemskiego i posłem do parlamentu. Był on także członkiem komisji budżetowej i referentem etatu wojskowego. Z administracją poczt i telegrafów wcale nie jest obeznany, gdyż nie miał z tem nigdy nic do czynienia.

W obszernej korespondencji berlińskiej zapewnia półoficyjalny *Hamb. Corresp.*, że na zimowej sesji parlamentu, wystąpi rząd z nowym przedłożeniem w sprawie marynarki wojennej, które też bezwątpienia większość uzyska, ponieważ centrum nie będzie już oponowało. Na to będzie potrzeba pożyczki w sumie 150 milionów marek, a to 90 milionów na okręty (liniowe, jak dawniej zwano) i 60 mil. na krążowniki pancerne.

Wiadomość, że w całej armii niemieckiej ma być zaprowadzonym nowy karabin i że już ogromne zamówienia poczyniono, potwierdza się. Jeden batalion korpusu saskiego już otrzymał go dla robienia prób. Nowy karabin ma mniejszy kaliber od dotychczasowego. Oprócz wsadzania naboju mechanicznie wykonywa sam wszystkie czynności nabijania.

Wschodząca gwiazda.

„Wschodząca gwiazdą“ nazywają dzienniki berlińskie powołanego na dwór cesarski ambasadora niemieckiego przy Kwirynale, Bernarda Bülowa, który ma na razie zająć miejsce sekretarza stanu Marschalla.

Bernard Bülow jest synem owego ministra Bülowa, którego ks. Bismarck w 1873 roku powołał ze służby meklemburskiej do służby Rzeszy niemieckiej i wyniósł na stanowisko sekretarza stanu dla spraw zagranicznych, a który był pełnomocnikiem Niemiec na kongresie berlińskim.

Bernard Bülow jest zawodowym dyplomata. Już jako poseł w Bukareszcie okazał wybitne zdolności, a w roku 1894 został zastępcą hr. Solms'a na stanowisku ambasadora niemieckiego przy dworze włoskim.

Korespondent rzymski *Berliner Tageblattu* pisze o nim między innymi: Bülow jako dyplomata jest jedną z najzdolniejszych osobistości, jakie posiadamy. Subtelna to głowa, a zarazem natura wytworna i w całym znaczeniu tego wyrazu współczesna. Pojmuje on dobrze dzisiejszą rolę i zadanie prasy, chociaż w rokowaniach i rozmowach politycznych odznacza się wielką powściągliwością. Doskonale zna Włochy i Włochów, rozumie ich sposób myślenia i uczucia i zawsze umiał sobie zjednać sympatyje wybitnych włoskich

mężów stanu. Żył równie dobrze z Crispim, jak z gładkim *grandseigneur* Rudinim i ze sztywnym Visconti-Venostą. Utrzymywał również jak najlepsze stosunki ze wszystkimi innymi wielkościami świata rządowego i parlamentarnego we Włoszech. Przedstawiciele wyższej szlachty rzymskiej z przyjemnością odwiedzali Palazzo Caffareli, w którym rezyduje Bülow. Król Humbert wysoko ceni Bülowa. Za dowód służyć może choćby ta okoliczność, że na uroczystość odsłonięcia pomnika Wiktora Emanuela w Neapolu jedynym zaproszonym z obcych ambasadorów był Bülow. Kolonia niemiecka w Rzymie z zalem żegnać będzie Bülowa, gdyż ceni w nim nie tylko dyplomata, ale zarazem bardzo uprzejmego i wykształconego światowca, oświeconego zwolennika współczesnej literatury i wielbiciela sztuki.

Bülow jest stosunkowo jeszcze dosyć młodym, liczy bowiem dopiero 47 lat; ożeniony jest z ks. Maryą Camporeale, córką Laury z Minghettich, jedną z najarystokratyczniejszych i najwytworniejszych dam Sy-cylii.

Ks. Hohenlohe wysoko ceni zdolności Bülowa i zapewne chce w nim mieć pomocnika w wydziale polityki zagranicznej, podczas gdy Miquel kierować będzie polityką wewnętrzną.

W berlińskich kółkach politycznych, jak donosi *Hamb. Corresp.*, krąży pogłoska, że w pewnych warunkach, może stanąć na porządku dziennym, chociaż nie w najbliższym już czasie kwestya zamianowania ambasadora Bülowa kanclerzem państwa a posła niemieckiego w Kopenhadze sekretarzem stanu w urzędzie spraw zagranicznych.

Z Petersburga.

(Program pobytu prezydenta republik francuskiej w Petersburgu. — Drobne wiadomości).

Dzienniki ogłaszają już szczegółowy program pobytu prezydenta Francji w Rosyi.

Nazajutrz po przybyciu do Peterhofu zwiedzi p. Faure stolicę nad Nową i Piotropawłowską cerkiew, gdzie na grobie Aleksandra III złoży w imieniu Francji złoty wieńiec. Następnie odwiedzi członków cesarskiej rodziny i najwyższych dygnitarzy, poczem odbędzie się wieczorem wielki bankiet, urządzony przez rosyjską szlachtę. Trzeciego dnia będzie świadkiem zrużnienia mostu przez rzekę Nową o trzystu pontonach przez połączone bataliony saperów petersburski i wileński; wieczorem odbędzie się w Peterhofie galowe przedstawienie teatralne. W dniu czwartym będzie dostojny gość przyjmował rozmaite deputacje, poczem zwiedzi najciekawsze w stolicy gmachy i pomniki historyczne; wieczorem wyda na jego cześć kolonia francuska wspaniały bankiet. Piątego dnia zwiedzi Carskie Sioło; szóstego odbędzie się wielki przegląd wojsk na placu Marsowym; siódmego dzień przepędzi prezydent w zaciszu peterhofskim; ósmego odbędzie się parada wojskowa w Krasnem Siole, zakończona wielkim capstrzykiem. Następnie uda się p. Faure do Moskwy, gdzie przepędzi trzy dni, powróci do Francji przez Odessę morzem.

Książę Ludwik Napoleon, dowódca pułku ułanów lejb-gwardyi, wyjeżdża w tych dniach na dłuższy urlop i nie będzie obecny podczas pobytu prezydenta Faure'a w Petersburgu.

Grahdanin dowiadyuje się, że w wielkich manewrach pod Białymstokiem nie weźmie udziału żaden z monarchów europejskich.

Ministerstwo spraw wewnętrznych, według informacji dzienników petersburskich, przystąpiło do opracowania normalnej ustawy dla Towarzystw dobroczynności i dobrozajemnej pomocy.

Według *Pet. Wied* kwestye dopuszczenia osób wyznań niechrześcijańskich do żeńskiego instytutu lekarskiego w Petersburgu rozstrzygnięto w duchu twierdzącym. Liczba osób tej kategorii nie może jednak przekraczać 5 pre. ogółu słuchaczek.

KRONIKA

Lwów, 28 czerwca

— Za spokój duszy s. p. Cesarza Ferdynanda, odbyły się dzisiaj w rocinie zgonu zgasłego w r. 1875 Monarchy nab zeństwa we wszystkich tutejszych kościołach archikatedralnych.

Nabożeństwo w Archikatedrze łacińskiej odprawił ks. Arcybiskup Morawski w asystencji licznych duchowieństwa, w obecności reprezentantów władz rządowych, autonomicznych i miejskich, oraz generalicyi i korpusu oficerów. W zastępstwie JE. ks. Namiestnika, który wyjechał do Kołomyi, obecny był na nabożeństwie rada Dworu p. Jan Hild.

Równocześnie odbyły się nabożeństwa żałobne w cerkwi wołoskiej i w Archikatedrze ormiańskiej.

Młodzież szkolna, zwolniona od przedpołudniowej nauki obowiązkowej w szkole, wzięła udział w nabożeństwach żałobnych w kościołach parafialnych.

— **JE. Namiestnik** ks. Eustachy Sanguszko, wyjechał wczoraj wieczorem do Kołomyj, z powodu katastrofy kolejowej pomiędzy Turką a Kołomyją.

— **JW. Wiceprezydent Namiestnictwa** p. Jan Lidl, wyjechał na kilka dni do Krynicy w celu lustracji tamtejszego c. k. Zakładu zdrowego.

— **Jubileusz 25-letniej profesury dr. Ciesielskiego.** W dniu 26 b. m. po godzinie 7 rano, w czasie, w którym wykładali codziennie prof. Ciesielski zgrupowali się w pięknym udekorowanej sali wykładowej w Uniwersytecie dawni i nowi uczniowie szan. profesora. Z kraców Galicji przybyli profesorowie gimnazjalni, dawni uczniowie dr. Ciesielskiego, aby złożyć Mu swoje życzenia. Uroczystość miała charakter bardzo serdeczny. Pierwszy przemawiał profesor szkoły realnej dr. Szuchiewicz, który zaznaczył wybitną, ewierświckową działalność dr. Ciesielskiego na polu botaniki i ekonomii i podniósł jego niezmordowaną pracę nauczycielską. Panna Ogórek, imieniem kobiet dziękowała jubilatowi, za jego trudy i starania, jakiełoży około wykształcenia młodzieży i budzenia w niej prawdziwego zamiłowania przyrody. Trzecim z mowców był p. Wróblewski, prezes Towarzystwa „Czytelni akademickiej”, który imieniem całej młodzieży uniwersyteckiej składał życzenia Jubilatowi. Wspominał on o Kółku przyrodników, jakie się znajduje w łonie Czytelni, a które swój piękny rozwój musi także zawdzięczać światłemu przewodnictwu p. Ciesielskiego. Czytelnia akademicka obdarzyła jubilata tytułem członka honorowego.

Imieniem gal. Tow. aptekarzy mówił p. Gruszczyński, a p. Lachowicz imieniem Tow. pszczelnicy podniósł wybitną i lubo w trudnych warunkach nader wytrwałą pracę dr. Ciesielskiego na polu ekonomii.

Jubilat, głęboko wzruszony odpowiedział w krótkiej przemowie. Nadmieniał, że jego zadaniem było sumienne spełnianie obowiązków nauczyciela; a wdzięczność, z jaką się spotyka ze strony uczniów jest dlań nader drogą i wzruszającą i za to dziękuje staropolskim „Bóg zapłać”.

Piękne album z fotografiami byłych i dzisiejszych uczniów ofiarowane jubilatowi niewątpliwie będzie miłą dla niego pamiątką.

— **Sezon wyseigowy** odbył nieco i rozweselił choć na chwilę zachmurzoną i apatyczną fizjognomię miasta naszego, układającego się już spokojnie i wygodnie na kilkomiesięczny letni spoczynek. Zjazd na wyseigi dosyć jest znaczny, chociaż nie tak wielki jak w latach poprzednich; przybyło kilka rodzin wiejskich, pragnących zabawić się nieco podczas zielonego karnawału i kilku sportsmenów, chcących próbować szczęścia na zielonym torze lwowskim.

Z okazji wyseigów odbyła się wczoraj u hr. Wilhelmów Siemińskich-Lewickich świetna kolacja, na którą przybyli: JE. Namiestnik ks. Sanguszko z małżonką, JE. głównodowodzący hr. Schulenburg, hr. Julia Branicka, hr. Helena Mirowa, hr. Bielscy, hr. W. Borkowska, pani Marchwicka, generał bar. Kotz z żoną, pp. Włodz. Skrzyński, generał Zaleski i t. d., i t. d.

We wtorek odbędzie się druga kolacja, a dzisiaj cały piękny świat lwowski zgrupuje się w pałacu Namiestnikowskim, na tańczącym wieczorze.

Wczorajszy festyn, urządzony pod protektorem pani Marszałkowej hr. Badenowej na rzecz Związku rodzicielskiego, powiódł się przepysznie; wystarczy nadmienić, że kasa tej szlachetnej i popularnej instytucji wzbogaciła się dochodem, wynoszącym trzy tysiące sześćset zł. Różni jeszcze nie zamknięte, cyfra powyższa może uleść pewnej zmianie. Już około godziny 6 procesje zaczęły ciągnąć w stronę parku Strzyńskiego i plac Wystawy roili się od tysięcy tłumów; wszędzie było gwarno, pełno i ludno; pogoda przecudna dopisała, był to prawdziwy jubileuszowy a w tym roku niestety tak rzadki *Queens weather*.

Niestety wiadomość o strasznym wypadku kolejowym, rzuciła cień żałoby i smutku na ten piękny, pełen świetności, życia i barwy obraz, jaki wczoraj przedstawiał się liczny uczestnikom festynu; wszyscy też wśród zabawy i gwaru i dźwięków kapeli mimowolnie myśleli o nieszczęśliwych ofiarach tragicznej katastrofy, i słusznie, bo solidarność w nieszczęściu jest pierwszym obowiązkiem społeczeństwa.

— **Z Uniwersytetu.** P. Zdzisław Adolf Sibiński, rodem z Sambora, otrzymał na Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktora wszech nauk lekarskich.

— **Z Politechniki.** Pan Leon Porębski z Sewerynówki, złożył drugi egzamin państwowy na Wydziale chemii technicznej w Politechnice lwowskiej.

— **Złożenie mandatu poselskiego.** Czas dowiaduje się, że dr. Gustaw Romer złożył mandat poselski do Sejmu, gdyż będąc wybr-

nym dyrektorem Tow. wzajemnych ubezpieczeń, pragnie się interesem tegoż Towarzystwa w zupełności poświęcić.

— **Egzamin doroczny** w zakładzie wychowawczym naukowym żeńskim p. Maryi Zagórskiej odbył się w obecności p. inspektora Tokarskiego, dyrektora Fafary oraz licznie zgromadzonej publiczności. Zakład ten z każdym rokiem zdobywa sobie coraz większe uznanie u władz szkolnych i rodziców uczęszczających pańienek, dzięki gorliwości i energii przełożonej zakładu, tudzież pracy grona nauczycielskiego, składającego się z najwybitniejszych sił szkół lwowskich. W roku ubiegłym udzielały w zakładzie nauki pp. Kulińska, Wanickówna, Kasparkówna, Lang, Węglewska, Khunówna, Płodówna a z profesorów pp. Rawer, Klemensiewicz i Dziwiński.

Egzamin dał rzetelne świadectwo o rozwoju pensjonatu p. Zagórskiej, o sumiennej pracy i gorliwości nauczycielek i nauczycieli. Wystawa robót i rysunków uczennic na osobną zasługuje wzmiankę. Obejmowała ona mnóstwo prac, z których wiele odznaczało się rzeczywiste artystycznym wykonaniem.

— **Sobotni wieczór** na Stawach pańienkich, zgromadził liczną i doborową publiczność i powiódł się wybornie. Przy efektywnym świetle elektrycznym kursowało 16 łodzi. Przygrywała wypróbowana kapela 30 pułku.

— **Walne zgromadzenie** Stowarzyszenia nauczycielek, odbędzie się we środę, 30 b. m. o godz. 6 wieczorem.

— **Zjazd koleżeński.** W dniu wczorajszym odbył się w naszym mieście zjazd koleżeński byłych uczniów gimn. Franciszka Józefa, którzy w roku 1877 złożyli egzamin dojrzałości w tym zakładzie. Piękną tę uroczystość rozpoczęto nabożeństwem, odprawionem w auli gimnazjalnej przez księdza Józefa Glińskiego, jednego z abiturjentów. Do Mszy służyli mu koledzy Zdzisław Gaszyński i Józef Świtalski, poczem udano się do sali wykładowej klasy ósmej, gdzie powitał zebranych stosowną przemową profesor Franciszek Hozowski. Odpowiadał mu w imieniu uczniów dr. Aleksander Małaczynski, zaś Stanisław Schnür-Popłowski odczytał zestawienie statystyczne, wykazujące, iż z 65 kolegów, którzy w roku 1877 uzyskali świadectwo dojrzałości, pozostało obecnie przy życiu 53, pracujących w rozmaitych zawodach. Najwięcej przedstawiciele w tym gronie (9 osób) liczy służba rządowa, administracyjna, najmniej zawody przemysłowy i publicystyczny (po 1 osobie). Z gmachu gimnazjalnego udali się uczestnicy zjazdu wraz z zaproszonymi profesorami do zakładu fotograficznego E. Trzemeskiego celem zdjęcia wspólnej podobizny, zaś w południe zgromadzili się na śniadanie w hotelu „Victoria”.

O godzinie siódmej wieczorem odbył się obiad składkowy w kasynie ziemiańskim, w którym wzięli też udział zaproszeni z grona profesorskiego dyrektorowie: Biesiadzki i Librewski tudzież ks. kanonik Lepki. Pierwszy toast na cześć koleżeństwa wniósł dr. Witold Lewicki, poczem toastowali na cześć profesorów dr. Czarnik, na pomyslność „młodzieży” dyrektor Librewski i kanonik Lepki, zaś szereg oficjalnych przemówień zakończył p. Leopold Baczewski staropolskiem: Kochajmy się!

Podczas uczty odczytano kilkanaście telegramów, tudzież nadesłany przez Andrzeja hr. Fredrę wiersz, opiewający jak następuje:

Jakieś odległe dochodzą mnie brzmienia,
To niby alfy, delty i omegi,
To logarytmów szeregi,
Znaków chemicznych znaczenia,
Jakieś wymocзки i jakieś motyle,
Znów Horacyusze, Homery, Virgile...
I te wspomnienia uczuciem mnie świętem
Przechodzą, że z prozaikiem wesoły
Przed ósmą spieszę do szkoły,
Słowem, że jestem studentem.

To sen! Dwadzieścia lat minęło,
Dwadzieścia pełnych lat,
Jak gimnazjum swe wrota zamknęło,
A swoje otwarł świat.
Od lat dwudziestu płyniemy z falami
Wśród burz życiowych i życia pogody,
Przeszkody rosną, piętrzą się z latami,
A my zwalczamy przeszkody!

Kilku z nas padło — cześć więc ich pamięci!
Lecz my nie dajmy przystępu niechęci,
I pamiętajmy, co na szkolnej ławie
Wpajano w serca i w umysły młode,
Dajmy ku wspólnych stosunków poprawie,
Szerzmy wytrwałość i prawdę i zgodę.

Myśmy już w ciągu tylu lat szeregu
Dawno o dawno odbili od brzegu,
Od gimnazjalnej oddaleni bramy
Już naszych łodzi sami ster trzymamy.
Lecz jakkolwiek podjęliśmy rolę
Wciąż gimnazjalną trzymajmy busolę:
Niechże cel jeden w pracy nas zespala,
Miłość kraju niech jedyną skała
Odmienność środków w jeden tor zniewała,
Ten tor jedności i hartu i wiary,
Po którym idąc gdy złożym szlondary
Do rąk silniejszych na walki i boje.
Każdy pomyśli: każdy zrobił swoje!

W zjeździe brało udział trzydziestu uczestników. Msza żałobna za spokój duszy zmarłych

kolegów, odprawiona dziś rano w kościele OO. Bernardynów, zakończyła uroczystość koleżeńską, która w umysłach wszystkich uczestniczących jak najmilšie pozostawiła wspomnienie.

— **Poświęcenie kamienia** węgielnego pod gmach Kasyna narodowego przy ul. Mickiewicza, odbyło się dzisiaj przed południem w obecności prezesa i wiceprezesa, dyrektorów, oraz kilku członków Kasyna, jako też pp. przedsiębiorców budowy Łyszkiewicza i Pszorna i reprezentanta pp. Fellnera i Helmera. Na uroczystość poświęcenia przybył także p. prezydent miasta Małachowski.

— **Sercom litościwym** polecamy gorąco względem ofiarnego naszego społeczeństwa, staruszką-weterana Zbiewskiego, zagrożonego ślepotą, a potrzebującego kąpieli siarczanych, człowiek to bowiem zasługujący na wsparcie, rzeczywicie biedny i chory.

— **Egzamina dojrzałości** w c. k. IV gimnazjum we Lwowie, odbywały się od 21 do 26 b. m., pod przewodnictwem profesora Uniwersytetu lwowskiego dr. Bronisława Kruczkiewicza, jako delegata Rady szkolnej krajowej. Świadectwo dojrzałości z odznaczeniem otrzymali: Długoszowski Kazimierz, Grott Aleksander, Hoffmann Izaak, Kędzior Mieczysław.

Świadectwo dojrzałości otrzymali: Brand Henryk, Chołoniewski Zygmunt, Drexler Ignacy, Eile Abraham, Fell Marek, Gittelmacher Gerson, Gittelmacher Józef, Karlsbad Zygmunt, Klarfeld Henryk, Goliński Kazimierz, Krzyżanowski Eugeniusz, Link Józef, Penzias Albert, Rozwadowski Władysław, Schwarz Mieczysław, Seferowicz Stefan, Steczkowski Władysław, Stroka Kazimierz, Wolf Leon, Zieliński Karol, Kleczyński Kazimierz (ekst.).

Pięciu uczniów publicznych przypuszczono do egzaminu poprawczego po feryach, pięciu eksternistów reprobowano bez terminu, a jednego na rok.

— **Ułaskawienie.** Skazani Anna Robakowa i Franciszek Kumala, wyrokiem trybunału w kadencji lutowej w Krakowie na karę śmierci za zastrzelenie Jana Robaka, budnika kolejowego w Libiążu, postanowieniem cesarskiem z d. 30 maja zostali ułaskawieni, a sąd najwyższy wyznaczył Annie Robakowej karę 20 lat ciężkiego więzienia, zaś Franciszkowi Kumali 18 lat ciężkiego więzienia, obostrzonego dla obojga ciemnicą w każdy dzień 1 października w ciągu trwania kary.

— **Wychyłanie** się z wagonu przeciw prądowi wiatru pociąga za sobą często skutki nieszczęśliwe. Niedawno ociemniał nagle 17-letni uczeń, który wezwany był do domu do łóżka chorej matki. Jadąc koleją, w wagonie stał z wychyloną głową przeciw prądowi wiatru — wiatr i miganie przedmiotów, które mu się przed oczyma szybko przesuwały, według orzeczenia lekarzy, były powodem oślepienia.

— **Poszukiwanie spadkobiercy.** Józef Garczyński urodzony w Mordarce pod Limanową dnia 12 marca 1875 r. jest jedynym spadkobiercą Anny Garczyńskiej zmarłej w Tarnowie dnia 16 kwietnia 1895 r.

Spadek wynosi blisko 700 zł. a spadkobierca niewiadomo czy żyje i gdzie przebywa. Jeżeli ów Józef Garczyński umarł przed swą matką Anną Garczyńską, naówczas dziedziczyłby po niej dalsi jej krewni.

Ktoby miał jakie wiadomości o owym Józefie Garczyńskim, niechaj zechce udzielić ich kuratorowi adwokatowi dr. Mieczysławowi Gałeciemu w Tarnowie.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: W Rzeszowie, Marcin Kaczór, profesor seminarium nauczycielskiego męskiego przydzielony do gimnazjum, w 52 roku życia.

— **Zjazd chirurgów polskich.** Przegląd lekarzy ogłasza następujące pismo: IX Zjazd chirurgów polskich, na wyrażone przez licznych kolegów życzenie, w tym roku nie odbędzie się. W roku przyszłym ukonstytuuje się jako sekcja chirurgiczna zjazdu lekarzy i przyrodników polskich w Poznaniu.

Prof. dr. Rydygier, przewodn. zjazdu.

— **Zareczyny.** Dzienniki paryskie donoszą, że odbyły się zareczyny hrabianki Zofii Branickiej, córki ś. p. hr. Władysława Branickiego i hr. Maryi Branickiej z domu Sapieżanki, z księciem Piotrem Strozzi-Forano.

Figaro, który zamieszcza tę wiadomość, podaje równocześnie notatkę o tych trzech rodzinach: Strozzi, Branickich i Sapieżach. Pierwsi należą do najstarszych rodów florenckich, sięgających XI wieku. Filip Strozzi w XV wieku założył dom bankowy, zbudował sławny pałac we Florencji, będący jednym z najpiękniejszych zabytków Odrodzenia. Rodzina Strozzi należy do zwolenników dynastji sabaudzkiej.

— **Otwarcie kolei elektrycznej.** W Pradze przy udziale przedstawicieli władz rządowych i autonomicznych, odbyło się otwarcie kolei elektrycznej. Pierwszy pociąg, wiozący zaproszonych gości, wyruszył od nowego teatru niemieckiego przez Winohrady do cmentarza Wolszańskiego.

— **W sprawie zamachu** na hr. Harracha, o którym doniosły dzienniki, stwierdzono autentycznie, że hrabiego napadł w lesie pod Janowicami włóczęga i pchnął go nożem. Nóż ośliznął się po spince od szelek. Przy mocowaniu

się, oraz wskutek uderzenia kamieniem, poniósł hrabia nieznaczne rany. Władza poszukuje napaśnika, który zbiegł.

— **Powódź w Rosyi.** Z Kilia (Besarabia) donoszą, że miasto to od 10 dni jest pod wodą. Mury w wielu domach podmyte. Położenie ludności jest rozpaczliwe.

— **W Riksdorfe** pod Berlinem, poświęcono nowy kościół katolicki. W uroczystości tej reprezentowane były wszystkie gminy katolickie przez osobne deputacje a nadto brało udział 30 polsko-katolickich towarzystw berlińskich.

— **Morderstwo czy samobójstwo.** Na jednym z przedmieść Konstantynopola znaleziono zwłoki generała brygady Zeki baszy, b. oficera pruskiego. Nie jest wyjaśnionem, czy zachodzi morderstwo czy samobójstwo.

— **Zatonięcie pancernika.** Rosyjski pancernik „Gangut”, najechawszy d. 25 b. m. w czasie burzy na skałę podwodną, zatonał w okolicach Trausundu. Żołąg uratowano. Statek ten należał do nowszych i lepszych floty wojennej rosyjskiej.

— **Coppée.** Figaro donosi, że znakomity poeta ma się już znacznie lepiej i wkrótce opuści Paryż, aby się udać do kąpiel.

Notatki literacko-artystyczne.

Towarzystwo historyczne. Na posiedzeniu sobotniem miał prof. dr. Bronisław Dembiński odczyt p. t. „Dyplomatyczne stosunki Polski z rewolucją w chwili upadku monarchii francuskiej (1792)”. Do historii stosunków Polski z Francją w czasie rewolucji mieści się obfity i ważny materiał w archiwum spraw zagranicznych w Paryżu; tomy 317—322 obejmują stałą korespondencję francuskich posłów, przebywających w Warszawie. Ostatni „minister” francuski na dworze polskim „Descorches-St. Croix” (od lipca 1791 do 10 października 1792) rozwinął swój program i system polityczny w kilku obszernych memoriałach, w których dowodzi, że Francja powinna odrodzonej Polsce udzielić pomocy, bo to jest i „zaszczytnem i korzystnym” zadaniem. Jeszcze w pierwszych miesiącach 1792 r. wyraził przekonanie, że Polska lubo nie może stanąć w rzędzie wielkich mocarstw, jednak nie zginie i zasługuje też na zupełne poparcie, że „nie zaczepiona z zewnątrz sama pokona wewnętrzną intrygę”. Tymczasem coraz jaśniej i groźniej występowała „zewnętrzna intryga”. Deklaracja rosyjska z 18 maja wywarła „piorunujące” wrażenie, ale nie wywołała całej energii narodu. Descorches i teraz z wielkim naciskiem podnosi ważność Polski dla spraw powszechnych, uważa nieszczęście jej za nieszczęście wszystkich ludów; zarzuca jednak narodowi brak temperamentu i charakteru, zbytnią ufność w małe środki i intrygi, chwiejność, skłonność do układów, brak wiary w siebie, nawet we własne zwycięstwa. W tem, co Sejm uchwalił i król mówił, nie było duszy ani serca. Panuje chaos i zamieszanie. Bagnety obce rozrywające łono Polski nie były jedynym złem. Posel radził (na tajnej schadzce z Kollatajem) zaniechać wszelkich układów z sąsiadami i szukać „punktu oparcia” gdzieindziej, w Anglii, w Turcyi; nie przemawia już za traktatem francusko-polskim, ale wzywa swój rząd, aby wszelkimi środkami, pieniędzmi i dyplomatyczną akcją poparł Polskę. Były to rady idealne w chwili gwałtownej potrzeby. Kredyt Francji został nadto znacznie osłabiony wypadkami z d. 20 czerwieca 1792 w Paryżu. Wiadomość o znieważeniu króla francuskiego wywołała „konsternację” w Warszawie, wywarła także wrażenie na St. Augustie, który wyraźnie to powiedział posłowi 18 lipca i zakończył rozmowę: *nous sommes réduits à gémir*. Upadek monarchii francuskiej przyczynił się także do nieszczęsnej decyzji z dnia 24 lipca 1792. Nazajutrz Descorches pisze: „już niema Polski”. Pod naciskiem Targowicy posel był zmuszony opuścić Polskę d. 10 października 1792, powierzając dalszą tajną korespondencję p. Bonneau, który w prywatnym charakterze w Warszawie pozostał. Powstało nowe ognisko francusko-polskich stosunków — Lipsk. Tu przybywali wygnani polscy i emisariusze francuscy, którzy o Polsce stale rząd rewolucyjny informują. Z Lipska dąży do Paryża z obszerną instrukcją, zawierającą 12 punktów. Kościuszko, honorowy „obywatel” francuski. Minister spraw zagranicznych w Paryżu poleca go ministrowi wojny, ale Kościuszko do francuskiej armii nie wstąpił.

W dyskusji zabierali głos prof. dr. Ludwik Finkel i prelegent.

P. Włodzimierz Spasowicz, umieścił w *Kraju* mistrzowski artykuł, będący odpowiedzią na paniflet Iwana Franki o Mickiewiczu. Autor wykazałszy nieco argumentów Franki, kończy temi słowy: Rozstajemy się z p. Franką bez goryczy i żalu, bo czyż można mieć pretensję do rzeczy tak mało obmyślanej i niedojrzałej, mającej wszystkie cechy drobnej politycznej i literackiej psoty?

Repertuar teatru hr. Skarbka pod dyrekcją dr. Juliusza Bandrowskiego i Ludwika Hellera.

W poniedziałek po raz drugi „Sławna żona“, komedia w 3 aktach Schönthana i Kadelburga. Początek o godz. 8.

We wtorek, przedostatnie przedstawienie przed wyjazdem komedy i dramatu do Kryniczy „Flirt“, komedia w 4 aktach Bałuckiego. Początek o godz. 8.

We środę ostatnie przedstawienie w tym sezonie „Doktor Klaus“, komedia w 5 aktach Laronge.

Z TEATRU

(„Sławna żona“, komedia w 3 aktach Fr. Schönthana i G. Kadelburga, przedstawiona po raz pierwszy na scenie naszej w przekładzie M. Sachorwskiego dnia 26 b. m.)

Nie było porozumienia w stadle małżeńskim pp. Römerów. Baron Römer-Saarstein spędzał czas swój w klubach a pomimo wieczeń niż dojrzałego wieku zbyt był wrażliwy na wdzięki niewieście. Pani baronowa, młoda i piękna, odczuła to zaniedbanie głęboko; że zaś była rzeczywiście uczciwą, nie poszła zwykłą drogą „odwetu“ lecz zajęła myśl swoją i serce pracą literacką. Wkrótce też stała się sławną, a odtąd życie małżeńskie pogorszyło się jeszcze. Baron stracił zupełnie w domu znaczenie i doczekał się tego, że nazwany go od pseudonimu żony — panem Szellerem!... a pani Aurelia wkrótce jako „sławna żona“ wyjechała na studia do Monachium. Baron pozostał w domu z dwoma córkami, starszą Waleryą i młodszą trzpiotem Helenką. Czas schodził im jako tako: baron kocha się w pięknej śpiewaczce Otylii i aby pozyskać jej względy gra w pikietę z jej ciotką, panią Otylią; Walerka flirtuje ze swoim nauczycielem muzyki a Helenka staje się mistrzynią w sporcie łyżwowym; pod rozmaitymi kłamkami pozorami wybiega na służawkę, zmylając sprytnie pogoń nauczycielki, surowej pani Seeman.

Z takiej sytuacji możnaby wysnuć dramat. Ale pp. Schönthana i Kadelburg nie są pesymistami; pozwolili oni mężowi kochać się w śpiewaczce, żonie sławnej odbywać studia samotne w Monachium, pannie Waleryi flirtować z artystą a Helence urządzić sobie tajemne *parties de plaisir* na służawce z rozmaitymi poręcznikami — bez wielkiej szkody. Bo to wszystko istoty dobre, znaczne, nie pragnące złego, ulegające tylko mimowolnie rozstrojowi stosunków rodzinnych, które wnet naprawiają się za pośrednictwem zacnej ciotki Otylii i również szlachetnego wujaszka Ulrycha Traunsteina. On ujrawszy trzpiota Helenkę, na zabój w niej się zakochał i podjął odważnie zadanie reformy jej zaniedbanego wychowania. Nie poszło mu to może było łatwo, gdyby nie to, że serce Helenki budzi się i dojrzewa, gdyby nie to, że ta trzpiotdziewczyna umie myśleć poważnie, a czuła gorąco, gdyby nie to przedewszystkiem, że dotychczas oprócz złych pozorów, serce jej pozostało czyste.

Na tem tle osnuta jest cała sytuacja, spokojna, łagodna i miła. Nie ma tu efektów drażniących nerwy, ale jest dużo humoru, naturalnej swobody i uczucia. Wprowadzenie zamieszystego a zacnego Węgra hr. Beli Palmay jeszcze bardziej ożywia sytuację. Bela zakochał się w Otylii i szczerością swego uczucia zdobywa jej serce właśnie w chwili, gdy śpiewaczka odniósłszy pierwszy tryumf sceniczny, zawarła korzystny kontrakt na podróż artystyczną do Ameryki. Otylia oddaje mu ten kontrakt wraz z ręką a Bela uszczęśliwiony zachowuje rękę, kontrakt zaś niszczy. Równocześnie kojarzy się druga sympatyczna para: Helenka z wujaszkiem Traunsteinem i trzecia: Walerka z profesorem muzyki a wreszcie pod wpływem tej serdecznej atmosfery, dzięki perswazyom zacnej ciotki Otylii, godzą się rodzice, baron Römer ze sławną swoją żoną Aurelią. On wyrzeka się klubów i przelotnych miłości, ona literackich laurów — czynią oboje ustępstwo dla szczęścia, które tylko być może w ognisku rodzinnym i w szczerzej miłości.

Oto pobieżnie skreślona osnowa sztuki, nieopzbawionej, jak widzimy, poważniejszej myśli, która streszcza się w zdaniu: Mąż nie powinien zaniedbywać żony, a żona powinna przedewszystkiem pamiętać o rodzinnym ognisku, o potrzebach męża i wychowaniu dzieci; laury literackie niech zostawi tym kobietom, które innych obowiązków nie mają. Żle jest w takiej rodzinie, gdzie żona jest sławną a mąż zwykłym śmiertelnikiem; on odczuje swoją niższość i będzie nieciekał z domu, aby nie być świadkiem swego poniżenia: ona od dała się od męża i traktować go będzie z góry, wiecznie niezadowolona.

Znaną tę, ale wiecznie żywą i aktualną prawdę wypowiedzieli autorowie w formie niezwykle łagodnej i sympatycznej, przedstawiając nam ludzi „dobrych“, którzy pomimo niezdrowych stosunków, siłą własnego poczucia łatwo wracają na drogę prostą. To też komedia ta wywiera niezmiernie miłe wrażenie i powinna na długo utrzymać się w repertoarze, zwłaszcza, że graną była wybornie.

Na pierwszy plan wybiła się w roli Helenki panna Jankowska. Z wielką inteligencją, subtelnością i wdziękiem a przytem z tą naturalnością, która każdy jej występ cechuje, zdołała młoda artystka zwałczyć wszystkie trudności tej roli i uwydatnić wszystkie jej odcienie, zdobywając sobie szczerze oklaski publiczności i uznanie krytyki. Jest to pierwsza większa rola p. Jankowskiej i pierwszy rzeczywisty sukces, rokujący bardzo dobrze o przyszłości a zobowiązujący młodzieńca artystkę do dalszej pracy i studyów. Wdzięk, naturalność, swoboda ruchów, wyborne a przedewszystkiem zupełnie indywidualne pojęcie roli, — to zalety nie małe. Również pełnym werwy i humoru był p. Kliszewski jako hr. Palmay; wyborną była panna Rybicka w roli ciotki Pauliny; utalentowana artystka nie wahała się ucharakteryzować starą i szpetną, aby uczynić zadość wymaganiom roli — należały się jej też w pełni gorące oklaski. Panna Gromnicka jako śpiewaczka Otylia, nie przedstawiła wprawdzie typu słynnej artystki, lecz grała poprawnie a w niektórych chwilach z efektem. Doskonałym był p. Ruskowski jako baron Römer, p. Walewski jako Jerzy Ziegler, oraz p. Hierowski jako Ulrych Traunstein, a pani Kwiecińska w roli Aurelii nie tylko grała dobrze, bo to u tej artystki rzecz zwykła, lecz i wyglądała bardzo pięknie, zarówno jak panna Gottowt w roli Waleryi.

***

Katastrofa kolejowa.

W nocy z soboty na niedzielę przyszło do strasznej katastrofy na linii kolei czerniowieckiej pomiędzy Matyjuceami, a Korszowem.

Nadesłany wczoraj z dyrekcji ruchu w Stanisławowie komunikat opiewa:

Z powodu oberwania się chmury między Matyjuceami a Korszowem, woda spływająca z sąsiednich wyżyn uderzyła na nasyp kolejowy z takim impetem, że 8-metrowy most podjazdowy w kilometrze 197, w chwili przejścia pociągu nr. 314, idącego z Itzkan, runął, a lokomotywa z tenderem, wóz służbowy, pocztowy, ambulans i trzy wozy osobowe wpadły do wody. Pięć ostatnich wagonów pociągu pozostało na torze. Nasyp na długość około 40 metrów został zerwany. Prąd wody był tak silny, że jeden wagon poniosł na odległość około 300 metrów. Zginęło 3 podróżnych, maszynista, palacz, konduktor prowadzący pociąg i trzech ze służby pocztowej. Oprócz tego 8 podróżnych odniosło cięższe rany, jeden funkcjonariusz pocztowy i dwóch kolejowych odniosło ciężkie rany. Na przestrzeni Korszów-Turka droga kolejowa na przestrzeni 1 kilometra zerwana. Ruch pociągów osobowych dziennej z pomocą przesiedania się przywrócony. Prowizorycznie naprawę toru wyznaczono do dni 12.

Ogromna burza szalała w piątek na sobotę w okolicy Kołomyi. Podczas burzy pioruny wzniciły w Kołomyi 10, w Turce 8 pożarów. Wiele słupów telegraficznych strzaskanych.

Starosta kołomyjski p. Bańkowski telegrafował wczoraj popołudni:

Katastrofa kolejowa przerażająca. Dotychczas wydobyto z wody zwłoki konduktora pocztowego i jednej podróżnej z Czerniowiec. Zwłoki te umieszczono w kostnicy. Zginął nadto maszynista Saehar, palacz lokomotywy Kreicz, kontrolor pocztowy Rudnicki, konduktor kolejowy Ziemiański i lekarz pułkowy dr. Zeiler. Żona dr. Zeilera, którą w dzień przed katastrofą poślubił, istotnie cudownie ocalała. Przesyłki pocztowe przemokły. Część znaczną wydobyto z wagonu ambulansowego. Na miejsce katastrofy przybyli dyrektor Festenburg ze Stanisławowa, oraz generalny inspektor Michałowski. Z Czerniowiec i Stanisławowa nadesłano natychmiast treny pomocnicze. Ze Stanisławowa przybyła też komisja sądowa. Wojsko niesie bardzo wydatną pomoc w akcy ratunkowej, a niemniej żandarmeria i urzędnicy starostwa pracują z wyteżeniem sił.

Na miejsce wypadku wyjechał wczoraj krajowy inspektor sanitarny dr. Zdzisław Lachowicz, który telegrafował z miejsca katastrofy:

Liczba ofiar prawdopodobnie 9, bądź to zabitych skutkiem upadku pociągu, bądź utopionych. Dotychczas wydobyto zwłoki konduktora pocztowego i zwłoki jakiejś kobiety, żony wojskowego. Ranny oficyał pocztowy Gnaedinger, umieszczony w szpitalu, życie jego nie grozi niebezpieczeństwem. Jeden z konduktorów, który odniósł cięższe kontuzje wyjechał już do Lwowa. Ośm osób odniosło cięższe kontuzje. Osoby te są zaopatrzone — w domach prywatnych. Wagonu zatopionego dotąd nie wydobyto z wody — nie wiadomo więc ile osób tam zginęło. Most zawalił się nad potokiem: Kozaczówka. Pomoc lekarska na miejscu jest zupełnie dostateczna.

Po otrzymaniu wiadomości o fatalnym wypadku JE. P. Namiestnik książę Eustachy Sanguszko wyjechał wczoraj wieczorem na miejsce katastrofy.

Z Przemyśla donoszą telegraficznie, że Najd. Arcyksiążę Ferdynand wyjechał dziś rano kurierskim pociągiem do Kołomyi i wróci pojutrze we środę pociągiem błyskawicznym.

Ogromna ulewa, która spowodowała katastrofę kolejową, zrzuciła w całym powiecie ogromne szkody. Ulewa trwała 7 godzin z rzędu, połączona z oberwaniem się chmur. Wszystkie potoki w okolicy Kołomyi weszły. Woda zalała ulice niżej położone i podmuliała domy. Dzięki energicznej akcyi burmistrza ofiar w ludziach nie ma. Z całego powiatu nadechodzą doniesienia o wielkich klęskach skutkiem powodzi.

Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie ogłosiła wczoraj komunikat następujący: „C. k. Dyrekcya kolei państwowych w Stanisławowie donosi, że: z powodu oberwania się chmury, pociąg osobowy nr. 314 dnia 27 czerwca, pomiędzy 12 a 1 w nocy, wyjechał się na mostku, położonym na szlaku pomiędzy stacyami Kołomyja i Turka. Część pociągu spadła z nasypu do wody wezbranego małego potoku.

W skutek wykolejenia się pociągu, poniosło niestety, kilka osób, tak z podróżnych, jak i służby kolejowej śmierć na miejscu, kilka osób jest pokaleczonych. Bliższych szczegółów dotychczas tutejszej dyrekcji nie udzielono.

Podróżni przy dzisiejszych pociągach pospiesznych nr. 302 i 303 muszą się przesiadać; pociągi zaś nocne dzisiejszej nocy kursować będą: Nr. 311 tylko do Korszowa, nr. 314 tylko do Kołomyi“.

Od jutra kursować mają już wszystkie pociągi prawidłowo.

Ze Lwowa wyjechało wczoraj na miejsce wypadku pogotowie lwowskiej stacyi ratunkowej. Wyjechali dr. Stroynowski, dr. Hellman i dr. Heisig w towarzystwie służby.

Jak donoszą dzienniki poranne znaleziono między zabitymi wdowę po podpułkowniku Odolska. Inne dzienniki donoszą, że podpułkownikowa Odolska ocalała.

Oprócz powyżej wymienionych ma być ciężko ranny konduktor Szalich. Lżej ranni są Jędrzej Dobosiewicz, Feliks Loewenstein, Dwojra Lichtig, Bronisława Tempńska, porucznik Szoligina, Stanisława Poramówna, Helena Kotowicz, Jokka Zeiler, Samuel Schwarz, urzędnik celny rosyjski Leonid Demianow i Hirsch Mueller.

Na miejsce katastrofy wyjechał oprócz dr. Lachowicza, krajowego inspektora sanitarnego także z polecenia c. k. Namiestnictwa dr. Hilary Schram, członek c. k. krajowej Rady zdrowia.

Najj. Pan raczył wczoraj telegraficznie zapytywać o rozmiary katastrofy. W skutek tego JE. P. Namiestnik wyjechał do Kołomyi i za powrotem zda natychmiast Najj. Panu relację.

WYŚCIGI KONNE WE LWOWIE.

(Dzień drugi, 25 czerwca.)

Drugiemu dniu wyścigów sprzyjała podobnie jak pierwszemu piękna pogoda. Kursa rozpoczęły:

Bieg I. (Stop-Steeplechase) o nagrodę honorową i 50 dukatów w złocie jeźdźcowi zwycięzcy. Z 14 mianowanych startowały 5. Pierwszy na metę 4800 m. przybył Nagy Kristof porucznika Rudolfa hr. Horvath-Tholdyego, bardzo dobrym drugi był „Nonsens“ p. Pieńczykowskiego. Przy drugim okrążaniu toru wałach porucznika Edwarda Kollera „Challenge“ potknął się przy baryerze upadł i przygniótł jeźdźca. Porucznik Koller słuł się i doznał nadwężenia chrząstki nosowej. Bez miejsca przyszedł „Metal“ porucznika Kollera i „Siegfried“ por. hr. Segura. Totalizator 11 zł. za 5 zł.

Bieg II. Wojskowy bieg myśliwski. Nagroda 800 koron ofiarowanych przez pułki kawalerii i artylerii w Galicyi i na Bukowinie załoga stojące (600 koron pierwszemu, 200 koron drugiemu). Wkładki do wysokości 120 koron trzeciemu koniowi. Meta około 3600 m. Z 21 mianowanych koni stanęło u startu 6: rotmistrza Jana bar. Hohenbühla og. gniady pełnol. „Prezent“, por. ul. Ern. Kassnera kl. gniada pełnol. „Madame Meyer“, por. Ed. Kollera kl. kaszt. 4-letnia „Kania“, por. Stan. Pieńczykowskiego wałach gn. 6-letni „Prim“, por. Kaz. Trzińskiego klacz kaszt. pełnol. „Zośka“ i por. Oskara hr. Westphalena klacz gniada 5-letnia „Das Blättchen“. Rezultat: „Prim“ 1, „Prezent“ 2, „Madame Meyer“ 3. Totalizator 8 zł. za 5 zł.

Do biegu III, sprzedaży ogierów o nagrodę Ministerstwa rolnictwa 2600 koron, z 6 mianowanych stanął tylko „Biegun“ p. Wł. Schindlera. Biegun nie był.

Zajmującym był bieg IV, gonitwa myśliwska o nagrodę honorową na dystans około 6000 m. Z 14 mianowanych wzięło w tym biegu udział 6 koni: por. Dobrzański'ego „Ginda“, hr. Fel. Korytowskiego „Irena“, generała por. bar. Kotza, „Veduta“, por. bar.

Morpurgo „Firefly“, p. Pieńczykowskiego „Nonsens“ i por. Stef. Seebalda „Czicza“. Pierwsza „Veduta“, druga „Irena“, trzecia „Czicza“.

Totalizator 7 zł. za 5 zł.

Do biegu V. (Hack-Stakes) o nagrodę honorową, ofiarowaną przez gen. Wacława br. Kotza, z 14 mianowanych stanęło 6 koni: Klasterskyego „Neville“, por. Kollera „Aramis“, p. Krzysztofowicza „Arrowschild“, por. Lercha „Boristen“ p. Ostaszewskiego „Licho“ i br. Walterskirchena „Wyborny“. Pierwsza przybyła klacz „Licho“, pobiwszy o trzy długości „Aramisa“. Trzeci był „Arrowschild“. Totalizator 12 zł. za 5 zł.

(Dzień trzeci 27 czerwca.)

Udział publiczności, z powodu dnia świętecznego liczniejszy niż w dniach poprzednich.

Bieg I. o nagrodę towarzystwa w sumie 1000 koron, na metę 1600 m. Z 11 mianowanych stanęło do biegu 3 konie: Józefa hr. Baworowskiego „Lapaly“, Mieczysława hr. Ponińskiego „Pepita“ i Wład. Schindlera „Gretchen“. Pepita 1, Gretchen 2.

Totalizator 23 zł. za 5 zł.

Bieg II. Nagroda austr. Jockey klubu 1700 koron pierwszemu 300 koron drugiemu koniowi. (Handicap). Meta 1800 m. Rezultat „Biegun“ p. Schindlera 1, „Jolly Agnes“ Osk. hr. Potockiego 2.

Totalizator 6 zł. za 5 zł.

Bieg III. o nagrodę chorostkowską, 1700 k. pierwszemu 300 k. drugiemu koniowi. Z siedmiu mianowanych stanęło do biegu 3 dwulatki. Pierwszy na metę 900 metr. przybył „Granat“ Jana hr. Tarnowskiego z Chorzelowa, drugą była „Kochanka“ p. Schindlera, — bez miejsca „Walküre“ p. Fibicha. Totalizator 6 zł. za 5 zł.

Bieg IV. o nagrodę rządową I. klasy 5000 koron. Z ośmiu mianowanych stanęło do biegu na metę 2400 m. cztery konie: kapitana Gastona „Koppanto“, por. Fibicha „Zsoldos“ p. Wł. Schindlera „Margosza“ i Jana hr. Tarnowskiego „Kolubryna“. Rezultat: Zsoldos 1, „Margosza“ 2, „Koppanto“ 3. Totalizator 16 zł. za 5 zł.

Bieg V. z płotami. Nagroda 100 dukatów, ofiarowanych przez Maryę hr. Potocką. Meta 2.800 m. Z 21 mianowanych koni stanęło do biegu: „Baber“ por. Ahsbasa, „Odmowa“ p. Berzeviczyego, „Sapristi“ p. Fibicha, „Soldat“ p. Gelansa, „Hrabianka“ p. Heintschla, „Arrow's child“ p. Krzysztofowicza, „Pepita“ hr. Ponińskiego i „Egoist“ p. Schindlera, „Margit“ p. Szily'ego i „Telimena“ hr. Tarnowskiego. Rezultat: „Egoist“ 1, „Pepita“ 2, „Arrows-child“ 3.

Totalizator 11 zł. za 5 zł.

Bieg VI. myśliwski, o nagrodę. Towarzystwa 2.000 koron, z których 1600 koron pierwszemu, 400 koron drugiemu koniowi. Meta 4.800 mtr.

Na 18 mianowanych, stanęło u startu 6 koni: por. R. Gemmingera wałach „Virchow“, por. R. Heidmanna wałach „Tararaboom-de-ay“, por. Rudolfa hr. Horvath-Tholdy'ego klacz „Sous-presse“, por. E. Kollera wałach „Aramis“, St. Pieńczykowskiego wałach „Nonsens“ i tegoż wałach „Prim“.

Wynik: „Nonsens“ 1, „Tararaboom-de-ay“ 2, „Sous-presse“ 3. Przeciw „Nonsensowi“ założył por. Fibich protest na tej podstawie, że okulary, które koń miał na oczach, nie były podane do wagi. Okazało się jednak, że cały rynsztunek konia wraz z okularami po przeważeniu miał przepisany ciężar. Dyrekcya protest odrzuciła.

Totalizator 25 zł. za 5 zł.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Stan zasiewów.

C. k. Ministerstwo rolnictwa zestawilo następujące sprawozdanie o stanie zasiewów w Państwie i za granicą do połowy czerwca 1897 r.

Austria. W pierwszej połowie czerwca pogoda nie była niekorzystna tak dla wegetacji, jak i dla uprawy roli. Naprawiło to choć w części szkody, zrzędzone niepogodą w maju. Żyto zapowiada średnią wydajność, zasiewy w części wyglądają bardzo pięknie, w części źle. Szczególniej w Galicyi żyto wyrosło lub pokryte jest rdzą. Pszenice zapowiadają przeciętno średni zbiór. W wielu miejscowościach, szczególnie w Galicyi, pojawiła się rdza.

Ocenienie zbioru jarzyn i roślin okopanych jest jeszcze niemożliwe, ponieważ obróbenie ogromnie się opóźniło wskutek niepogody. Zasiewy jare kwietniowe są daleko lepsze, niż późniejsze. Jęczmień i owies dadzą prawdopodobnie zbiór przeciętny; w wielujednak miejscach, zwłaszcza w Galicyi, pojawiła się rdza. — Wiadomości o kukurudzy są pomyślne. Rośliny strączkowe wymagały ponownego obróbenia wskutek późniejszego kiełkowania i gnicia. Rzepak jest

dobry w Czechach i na Morawach. W Galicyi rzepak częściowo zniszczyły owady. — Ziemiaki gdzieniedzie wygnity. — Buraki cukrowe i pastewne ucierpiały wskutek stwardnienia gruntu, wskutek owadów i zielska. Rośliny pastewne udały się przeważnie bardzo dobrze. Koniczyna jest pod względem jakości bardzo zadowalniająca. Len stracił na barwie. Winnice w średniej strefie kwitną; w południowej już okwitły. Owoce w ogóle złe okwitły; zbiór wisieli wypadł obficie. Jabłonie obiecują dobry zbiór.

W Niemczech północnych deszcze i zimna, które pojawiły się w maju, nie rzuciły znaczniejszych szkód. Stan zasiewów jest po większej części bardzo obiecujący. — Żyto okwitło prawie wszędzie, pszenica zaczyna się wypełniać i przedstawia się w ogóle dobrze. Stan roślin okopowych pastewnych jest prawie świetny; gdzieniedzie rozpoczęto już zbierać siano, a zbioru koniczyny oczekiwać należy w początkach drugiej połowy czerwca.

W Niemczech południowych, według zgodnych doniesień, zasiewy ucierpiały znacznie więcej od niepogody, niż na północy. Jęczmień, owies i żyto jare nie rozwinęły się miejscami dostatecznie, jakby należało na tę porę. W ogóle jednak nie uważają stanu zasiewów za zły.

Rossya. Wszystkie relacje stwierdzają zgodnie, że oziminy zesły w ogóle mało zadowalniająco. Tylko w Królestwie Polskiem i w prowincjach nadbałtyckich przedstawiają się dobrze. Zapasy w Kijowie, zwłaszcza pszenicy, znacznie się zmniejszyły; tylko zapas żyta przedstawia się jeszcze dosyć obficie. Zapasy zboża w magazynach 46 gubernii Rossyi europejskiej wynosiły na początek czerwca 1665 milionów pudów, czyli cokolwiek więcej nad dwie trzecie prawnie ustanowionej normy zapasów zbożowych. Eksport z Rossyi zmniejsza się, wzrasta tylko wywóz pszenicy do Anglii i Niemiec, ilość wywiezionej pszenicy, żyta, jęczmienia, owsa i kukurudzy wynosiła razem w czasie od 1 lipca 1896 do 14 maja 1897 r. 336.541 tysięcy pudów (pud = 16.38 klg.).

W Szwajcaryi zasiewy niewiele ucierpiały i tylko pszenica miejscami pozołkła. Zbiór siana dał rezultaty pomyślne.

Francya. W skutek silnych przymrozków nocnych, zwłaszcza na południu, stan zasiewów jest mało zadowalniający, tak, że w roku bieżącym nie można już liczyć na taki zbiór, jaki uważany bywa za przeciętny, zwłaszcza co do pszenicy. Całą tegoroczną produkcję Francyi obliczają na 100 mil. hl. co najwyżej. W skutek tego oczekiwałyby należało znacznego deficytu. Obok tego należy zauważyć, że według urzędowych cyfr obszar użyty na uprawę pszenicy jest znacznie mniejszy, niż w latach poprzednich; również ulega zmniejszeniu uprawa jęczmienia i żyta. Roślinom pastewnym poświęcono o 17 proc. mniej obszaru, niż w roku 1896; stan ich uważany jest jednak za dobry. Uprawa ziemniaków zwiększa się z roku na rok, a przetrzeń pod nie użytą oceniają jako o 30 proc. wyższą, niż w roku poprzednim; stan ich jest bardzo zadowalniający. W winnicach i sadach wyrządziła niepogoda majowa znaczne szkody.

W Belgii, wnosząc ze stanu obecnego, zniwa wydadzą plon wyższy od przeciętnego; kłos jest pełny, ale żdźbło wskutek późnych przymrozków cokolwiek krótkie.

Anglia. Pogoda w pierwszej połowie czerwca sprzyjała rozwojowi zboża; rozwinął się zwłaszcza jęczmień i owies. Co do pszenicy, liczyć można na zbiór przeciętny. Spadanie w ostatnich czasach cen pszenicy, ustało obecnie. Zapas pszenicy z roku 1896 wynosi obecnie tylko 800.000 kwartetów. Urzędowe ocenianie zbioru pszenicy w Indyach przedstawiały go jako o 30 pre. niższy niż przeciętnie w 5 ostatnich latach, tak, że w roku bieżącym liczyć można tylko na 21 milionów kwartetów, w skutek czego import z Indyi jest mało prawdopodobnym.

(Dokończenie nastąpi.)

Giełda zbożowa: Cukier surowy loco Auszig 11:50 do 11:55, loco Okomunie 10:70 do 10:80, loco Berno - Wiedeń 10:75 do 10:85, na czerwice loco Aussik 11:50 do 11:55, cukier w kostkach prima 35— do 35:25, secunda 34:75 do 35—, Spirytus kotyngentowany loco Wiedeń 16:80 do 16:40. Nafta kaukaska transito Tryest 4:75 do 5—, galicyjska przeźroczysta 17— do 17:25.

Targ zbożowy.

Lwów, 28 czerwca, pszenica 8— do 8:25 zł., żyto 5:70 do 5:90, jęczmień browarny 5— do 6—, jęczmień pastewny 5— do 6—, owies 6— do 6:50, rzepak — do —, groch 5— do 8—, wyka 4:50 do 4:75, nasienie lniane — do —, nasienie konopne — do —, bób — do —, bobik 4:50 do 5—, hreczka — do —, koniczyna czerwona galic. — do —, szwedzka — do —, biała

— do —, tymotka — do —, anyż — do —, kukurudza stara — do —, nowa — do —, chmiel stary — do —, chmiel nowy na termin — do —, spirytus gotowy — do —, na termin — do —, Waranty — do —.

Uspokobienie spokojne.

OSTATNIA POCZTA

Pod przewodnictwem JE. Marszałka krajowego, hr. Badeniego, odbyło się wczoraj w niedzielę po południu posiedzenie pełnej komisji krajowej dla spraw rolniczych.

Najj. Pan przyjmował onegdaj po południu Ministra spraw zagranicznych hr. Goluchowskiego na całogodzinnej osobnej audyencyi.

Przedwczoraj przyjmował Najj. Pan na dłuższym prywatnym posłuchaniu P. Prezesa gabinetu hr. Badeniego a później Pana Ministra wyznań i oświaty dr. Gautscha.

Król i księżta syamscy odprowadzeni przez Najj. Pana na dworzec kolejowy wyjechali w sobotę o godzinie 11 przed południem po serdecznym pożegnaniu do Budapesztu. Najj. Pan podał królowi i księżtom rękę i salutując stał na peronie, dopóki pociąg nie opuścił hali.

Król syamski przyjmował w stolicy węgierskiej głównodowodzącego ks. Lobkowitza i prezesa ministrów, zwiedził gmach parlamentu, a po południu pojechał do Gödölle, skąd wieczorem powrócił.

Najd. Arcyksiążę Ludwik Wiktor udał się dnia 26 b. m. z Wiednia do Saleburga. Najd. Arcyksiężstwo Leopold Salvator i Blanka wyjechali przedwczoraj do Wörishofen.

P. Minister sprawiedliwości hr. Gleispach wyjechał przedwczoraj do Gracu.

Na Węgrzech zwraca się uwaga na mające się rozpocząć we środę w Izbie deputowanych obrady nad ustawą o podatku od cukru. Sądząc z uchwał, jakie powzięły obie frakcje stronnictwa niezawisłości, obrady będą nadzwyczaj długie i burzliwe a wśród nich ma być poruszona także prawnopañstwową stroną tej kwestyi.

Król syamski zabawi w Warszawie w przejeździe do Petersburga dwa dni. Na jego spotkanie wyjechał do Granicy referent departamentu azjatyckiego assesor kol. Płandon.

Król zamieszka w pałacu łazienkowskim i będzie na przedstawieniu baletowym w Pomarańczarni.

Z Szegedynu telegrafują, iż z powodu grożącego bezrobocia robotników rolnych i z obawy zaburzeń wysłano na miejsce 400 żołnierzy. W Hod-Mezö-Vasárhely i Battonya sformowano ruchome oddziały żandarmeryi.

Cesarz Wilhelm spotkał się onegdaj z królem belgijskim w pobliżu Helgolandu. Król Leopold przybył na yachcie „Klementyna“ i udał się natychmiast na pokład „Hohenzollern“ dla złożenia wizyty cesarzowi. Wczoraj cesarz dał w Kiel wielką ucztę z okazji jubileuszu królowej angielskiej. Wzięli w niej udział pomiędzy innymi ambasador angielski przy dworze berlińskim wraz ze wszystkimi członkami ambasady.

Według depeszy prywatnej z Petersburga, cesarz Wilhelm z małżonką oczekiwany jest tam dnia 7 sierpnia. Cesarstwo niemieccy zabawią na dworze rosyjskim do 10 sierpnia. Prawdopodobnie z cesarstwem przybędą także dwaj najstarsi ich synowie.

Przyjazd prezydenta Francyi p. Faure naznaczony został ostatecznie na 20 lipca. Prezydent zabawi w Rossyi cały tydzień.

Biuro korespondencyjne donosi: Z wybitnej strony rosyjskiej zapewnijają, że zapowiedziana wizyta ks. Mikołaja czarnogórskiego w Petersburgu nie przyjdzie do skutku, albowiem obawiają się tam, aby skutkiem tej wizyty nie był wystawiony na fałszywą interpretację program rosyjskiej polityki na półwyspie Bałkańskim, który przedłożono podczas pobytu nad Nową Najj. Cesarza Austro-Węgier.

Urzędowa depesza z Petersburga zaprzecza w formie jak najbardziej stanowczej doniesieniu jednego z pism berlińskich o areztowaniu wielce wybitnych osobistości, które rzekomo miały sprzedać Austro-Węgom ro-

syjskie plany mobilizacyjne. Depesza dodaje, że nie zaszło zgola nic takiego, coby mogło dać powód do rozszerzania podobnej awanturniczej pogłoski.

W stanie zdrowia rumuńskiego następcy tronu zaszło znów pogorszenie. Onegdaj były silne dreszcze, wczoraj ciepota wprowadziła normalną, ale siły znacznie opadły. Lewe płuco nie jest jeszcze zupełnie wolne od zapalenia.

Senat włoski po przyjęciu projektu ustawy o udzieleniu kredytu w sumie siedmiu milionów lirów na cele marynarki, prowadził dalej obrady nad projektem ustawy o reorganizacji armii.

Przedwczoraj odbyło się w Konstanzu zebranie ambasadorów. Na dzisiaj zapowiedziano dziesiątą z rzędu konferencyę w sprawie rokowań pokojowych.

Katastrofa na ulicy Jean Goujon stała się przedmiotem politycznej dyskusyi w Izbie deputowanych; zarzucono przy tej sposobności rządowi, że przychyliła się na stronę klerykałów, a okazyje do tych wycieczek dał wniosek o pokrycie kosztów żałobnego nabożeństwa za ofiary katastrofy przy ulicy Jean Goujon. Radykalny dep. Trouillot zaczął postępowanie ministerstwa, które jego zdaniem urządzając demonstracyę religijną, naruszyło przez to fundamentalną zasadę neutralności państwa na polu religijnem. Dep. Rouanet (socyalista) za niestosowne okrzyki, został wezwany do porządku. Minister spraw wewnętrznych Barthou zaznaczył w odpowiedzi, iż rząd działa bardzo lojalnie. Mowca dziwi się oburzającemu postępowaniu socyalistów, którzy nie wahaliby się nieszczęścia takiego, jak katastrofa, użyć za narzędzie do demonstracyi. Radykalny dep. Hubbard polemizował z ministrem, lecz został stanowczo pobity przez wywody monarchisty dep. Denis-Cochina, który ostremi słowy napiętnował całą dyskusyę. W głosowaniu uchwalono kredyt znaczną większością. Tym sposobem gabinet Mélinea odniósł nowe w Izbie zwycięstwo, które utrwala jego byt a dodaje mu na zewnątrz powagi i siły.

We wczorajszej rewii morskiej w Spithead wzięło udział 150 statków wojennych; jest to największa rewia, która się dotąd odbyła w Anglii. W zastępstwie królowej przegląd okrętów oddano księciu Walii. Przed kilku dniami pojawiła się w niektórych dzielnicach pogłoska, że królowa zamierza abdykować na rzecz księcia Walii; obecnie *Manchester Guardian* ponawia te pogłoski. Z Londynu jednak zaprzeczają jej kategorycznie, donosząc, że zmiana tronu wywołałaby w państwie całem wzruszenie a kraj potrzebuje obecnie spokoju.

Rewia w Spithead przeszła wszystko, co dotąd w tym względzie widziano kiedykolwiek; miał to być widok przepyszny i wspaniały. Już od rana Portsmouth roilo się od ludzi, a morze okryło się niezliczoną ilością yachtów różnego rodzaju. Flota angielska ustawiona była w pięciu rzędach, z których każdy wynosił milę angielską. Na okręcie „Victoria“ i „Albert“ znajdował się ks. Walii, oraz w zysyie zagranieźni księżta. Pogoda była śliczna.

Przed kilku dniami pojawiła się w niektórych dzielnicach pogłoska, że królowa zamierza abdykować na rzecz księcia Walii; obecnie *Manchester Guardian* ponawia te pogłoski. Z Londynu jednak zaprzeczają jej kategorycznie, donosząc, że zmiana tronu wywołałaby w państwie całem wzruszenie a kraj potrzebuje obecnie spokoju.

Rewia w Spithead przeszła wszystko, co dotąd w tym względzie widziano kiedykolwiek; miał to być widok przepyszny i wspaniały. Już od rana Portsmouth roilo się od ludzi, a morze okryło się niezliczoną ilością yachtów różnego rodzaju. Flota angielska ustawiona była w pięciu rzędach, z których każdy wynosił milę angielską. Na okręcie „Victoria“ i „Albert“ znajdował się ks. Walii, oraz w zysyie zagranieźni księżta. Pogoda była śliczna.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Budapeszt, 28 czerwca. Ruch robotników rolnych przenosi się z Alföldu do sąsiednich komitatów. Z wielu miejscowości komitatu peszteńskiego donoszą o wybuchu strejków robotniczych. Na miejsca zagrożone wysłano silne oddziały wojska i żandarmeryi. Aresztowano kilku agitatorów.

Berlin, 28 czerwca. Cesarz Wilhelm powołał do Kiel posła niemieckiego w Kopenhadze p. Kiderlen-Wachtera, który ma towarzyszyć cesarzowi w jego podróży na Północ jako przedstawiciel urzędu spraw zagranicznych. Dzienniki przypuszczają, że p. Kiderlen-Wächter zajmie w Berlinie ważne stanowisko. We wczorajszym obiedzie galowym w Kiel danym z okazji jubileuszu królowej angielskiej, wziął także udział ks. kanclerz Hohenlohe.

Kiel, 28 czerwca. Król belgijski został mianowany admirałem *à la suite* marynarki niemieckiej.

Kiel, 28 czerwca. Cesarz Wilhelm z żoną wrócili wczoraj o godz. 6 wieczorem z regat i wzięli udział w obiedzie, na którym obecni byli również król belgijski, kanclerz Rzeszy, wielu dyplomatów i dostojników. Cesarz Wilhelm pił zdrowie króla belgijskiego a następnie wznosił toast na cześć królowej Wiktoryi, wspominając o jej jubileuszu. W czasie mowy flota wojenna salutowała. Król belgijski podziękował za toast cesarski.

Petersburg, 28 czerwca. Wedle relacyi konsula rosyjskiego w Suezie, dżuma, która wybuchła w Dzedda, nie ma groźnego charakteru. W Meccie jednak zapadło na dżumę kilku pielgrzymów.

Belgrad, 28 czerwca. Rząd serbski zgadza się na zawarcie konkordatu ze Stolicą św. pod tym tylko warunkiem, że w katolickim nabożeństwie w Serbii będzie zaprowadzona liturgia słowiańska.

Paryż, 28 czerwca. Od trzech dni panują tutaj ogromne upały. Kilkanaście osób zmarło skutkiem udaru słonecznego.

Kandyja, 28 czerwca. Między powstańcami kretenskimi a basybożukami, którzy przedarli się przez kordon, wywiązała się przedwczoraj zacięta walka. Po obu stronach jest wielu rannych i zabitych.

Londyn, 28 czerwca. Szalał tu przedwczoraj cyklon, połączony z gradem. Piorun zabił siedm osób.

Londyn, 28 czerwca. Na odprawionem wczoraj przez nuncjusza papieskiego Sambucettiego w katolickiej kaplicy w Brompton uroczystem nabożeństwie na intencyę królowej Wiktoryi, byli wszyscy bawiący w Londynie księżta katolicycy z wyjątkiem włoskiego następcy tronu i jego żony.

W piśmie wystosowanem do szefa tułejzkiejkatolickiej misyi, księżta Neapolu oświadcza, iż dla tego nie był na nabożeństwie w Brompton, ponieważ Sambucetti nie chciał wyznaczyć mu odpowiedniego miejsca, należącego się mu, jako następcy tronu włoskiego.

Londyn, 28 czerwca. Najd. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand wyjechał wczoraj z powrotem do Wiednia.

Portsmouth, 28 czerwca. Cały wczorajszy dzień przeszedł nadzwyczaj uroczystość. Tysiące mieszkańców Londynu i okolicy przybyły oglądać manewry floty. — Cały szereg uroczystości urządzone dla angielskich i obcych oficerów i majtków.

Windsor, 28 czerwca. Wczoraj przed południem królowa angielska była obecna na nabożeństwie w mauzoleum Frogmore.

Sztokholm, 28 czerwca. (Kongres dziennikarski). Przedwczoraj miasto Sztokholm wyprawilo dla członków kongresu świetny bankiet. Naczelnik burmistrz bar. Tamm, wznosił toast na cześć gości, w których imieniu podziękował Taunay, generalny sekretarz kongresu.

Kongres dzieli się na dwie sekcye; jedyna zajmuje się międzynarodową taryfą telegraficzną, druga własnością literacką.

Wczoraj odbył się na cześć uczestników kongresu wspaniały obiad, wydany przez dyrekcję wystawy przemysłowej.

Pierwszy toast wznosił następcę tronu na cześć króla i kongresu.

W odpowiedzi toastował członek Akademii francyjskiej i administrator *Théâtre français* Jules Claretie na cześć monarchów tych krajów, które są reprezentowane na kongresie, przyczem imieniem uczestników kongresu podziękował księciu następcy tronu.

Sztokholm, 28 czerwca. Na cześć kongresu dziennikarskiego urządzone szereg uroczystości, między innymi wycieczkę do Sallsjobaden, gdzie odbył się bankiet.

Wieczorem uroczyste przedstawienie w Operze, na którem ukazał się również król, przyjmowany nader owacyjnie.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 28go czerwca 1897, godzina 10 minut 45. Akcye kredytowe 370.75, Akcye kolei państwowej 358.50, Akcye tytoniowe 162.50, Anglo-austriackie —, Unionbank —, Południowej 86.75, Renta państwowa —, Akcye banku dla krajów koronnych 242.50, 4-pre. listy zastawne banku krajowego 97.50, 4-pre. pożyczka krajowa z r. 1893 97.50, Napoleondor —, Rubel papierowy —, 4-pre. węgierska renta złota — za 100 marek 58.70 —, Alpine 109.80. Uspokobienie silne.

Wiedeń, 28go czerwca 1897, godzina 2 minut 5. Alpejskie Towarzystwo górnicze 111.50, Węgierskie akcye kredytowe 403.—, Akcye anglo-austriackie 160.—, Akcye banku Union 302.—, Akcye kolei południowej 86.75, Losy tureckie 58.60, Akcye kolei państwowej 358.37, Akcye kolei Lwowsko-Czerwiowieckiej 287.—, 4-procentowe galic. obligacye propinacyjne z 1889 r. 97.75, Akcye tytoniowe 161.—, węgierskie obligacye indemnizacyjne 97.50, Akcye kolei Ebental 266.25, Akcye banku dla krajów koronnych 243.—, 4-procentowa węgierska renta złota 123.25, Akcye banku związkowego 256.75, Rubel papierowy 1.27.12, Węgierska renta papierowa 100.05, Kredytowe ziemski 476.—, Kredyty 370.37, Rimamurania 258.—. Uspokobienie silne.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowicki.

Ruch pociągów kolejowych obowiązujący z dniem 1. maja 1897.

(Przyjazdy i odjazdy pociągów podane są podług zegara średnio-europejskiego).

Nadesłane.

Firma E. & J. Stromenger
Lwów, ul. Karola Ludwika 5,
dostała wyłączne zastępstwo sławnych
amerykańskich rowerów
(Columbia).

Lekarz chorób kobiecych i akuszer
dr. Leopold Schellenberg
ordynuje p przy ulicy Kopernika 1. 22 od godz. 3-4
po południu. Dla ubogich od godz. 9-10 przed po-
łudniem bezpłatnie. 539

Lekarz-dentysta
Dr. B. Kaczorowski
mieszka: Lwów, ul. Sobieskiego nr. 3, pierwsze pię-
tro obok placu Maryackiego i sklepu Dittmara.
Sztuczne zęby po możliwie przystęp-
nych cenach. 239

Przyjeżdżali do Lwowa
dnia 25 czerwca 1897

HOTEL GEORGE.
PP. M. hr. Borkowski z Mielnicy E. Glogie-
rowa z Tarnopola. O. O. Iowski z Połowies. T. Czar-
kowski-Golejewski z Zagrobeli. T. Eodorowicz z Kle-
banówki. K. Wiśniewski z Dobrzana. T. Kownacki z
Z Swiatzowa.

HOTEL IMPERIAL.
PP. Ks. Thurn-Taxis z Baltawar. W. Kie-
śliński z Podola roa. J. Kieszkowski z Łuki. M.
Wasilewski z Markusowa. St. i Al. Dąbski z Ru-
dna. Dr. Roman Adamski z Jasia.

HOTEL EUROPEJSKI
PP. M. Lipiński z Sanoka. B. Pilatowski z
Brodów. L. Skarbek Borowski z Łaszek. M. Cholew-
ska z Andrychowa. J. Grabowski z Koniech. F. Pi-
lipowski z Kocowa.

HOTEL BELLEVUE
PP. M. K. Kilkowska z Podola. J. Jankiewicz
z Podola. J. Żyliński z Podola. Sliwiński z Trem-
łowi. J. Adamowski z Sambora. A. Czarciecki z Po-
gwizdowa. F. Torska z Dunajowa.

HOTEL FRANCUSKI
W nowym zarządzie odwołany (F. Proksch).
PP. Dr. Kołaczkowski z Złoczowa. Dr. Jawor-
ski z Krakowa. J. Olaszewski z Żółtki. Ks. Gliński
z Jagielnicy. S. Trznadel z Komarna. C. Krzyza-
nowski z Rossyi

Wystawy i Muzea.

Nieustająca Wystawa zjednoczonego
Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych we
Lwowie, przy placu św. Ducha 1 10, pierw-
sze piętro, jest otwarta codziennie od godziny
10 przed południem do godziny 5 popołudniu.
Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct.,
w dnie powszednie 30 ct. — Dla członków
wstęp wolny.

Cennik
wowskiejizby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 28. czerwca 1897

Table with 2 columns: Description of goods (e.g., Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk.), and prices in various currencies.

Table with 2 columns: Description of bonds (e.g., Banku h. g. 5% w. wyl. z 10% pr.), and prices.

Table with 2 columns: Description of bonds (e.g., Gal. funduszu propinac. 4% w. a.), and prices.

Table with 2 columns: Description of bonds (e.g., Miasta Krakowa Stanisławowa), and prices.

Table with 2 columns: Description of bonds (e.g., Dukat cesarski), and prices.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Table with 2 columns: Description of bonds (e.g., A. Ogólny dług państwa), and prices.

Jako pewną lokację kapitału polecamy
4-prc. Obligacje propinacyjne — 4-prc. Pożyczkę
m, Lwowa — 5-prc. i 4 1/2-prc. Obligacje komun. Banku krajowego.

Main railway schedule table with columns for train type (Pociąg), direction (do Lwowa / ze Lwowa), departure/arrival times, and train numbers.

Noce godziny od 6 wieczór do 5-59 rano objęte są głustemi rankami. — Biuro informacyjne e. k. kolei państwowych przy ulicy Trzeciego Maja w Hotelu Imperial. udziela wyjaśnień w sprawach kolejowych. sprzedaje wszelkiego rodzaju bilety jazdy i rozkłady jazdy w formacie kieszonkowym.

Table with 2 columns: Description of bonds (e.g., Losy z roku 1854 po 250 zł. mk.), and prices.

Table with 2 columns: Description of bonds (e.g., Galie pożycz kraj. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.), and prices.

Table with 2 columns: Description of bonds (e.g., Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.), and prices.

Obligacje te kupujemy i sprzedajemy najkorzystniej
Sokal i Lilien
i KANTOR WYMIANY.

Licytacje.

L. 1462 (5079 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Radomyślu ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Józefa Staraka w kwocie 350 zł. w. a. z pn. odbędzie się w gmachu tegoż Sądu dnia 21 lipca 1897 i dnia 31 sierpnia 1897 zawsze o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację połowy realności lwh 81 ks. gr. gm. Radomyśl objętej Elżbiety Pączkowej względnie nieobjętej masy spadkowej tejże własnej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa połowy realności powyższej w kwocie 1654 zł. 53 ct. w. a.

Wadyum 166 zł w. a.
Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Władysław Krasicki c. k. notaryusz w Radomyślu.

Radomyśl, 13 kwietnia 1897.

L. 1176 (5084 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Wiśniowczuku w sprawie egzekucyjnej Breindli Bomze przeciw Schulimowi Fellner i Sarze Fellner pto 255 zł. a. w. z pn. przedsięwzięcie przymusową publiczną sprzedaż 1/8 części ciała hipotecznego w h. 355 ks. gr. gm. kat. Bieniawa objętej Schulima Fellnera własnej w dniach 21 lipca 1897 i 13 sierpnia 1897 każdym razem o 10 godzinie przed południem w zabudowaniu sądowym.

Cena wywołania 376 zł. 25 ct.
Wadyum 38 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w ts. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.
Wiśniowczyk, 6 kwietnia 1897.

L. 1851 (5081 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Ludwika i Wincentyny Żywickich w kwocie 714 zł. 43 ct. w. a. z pn. odbędzie się dnia 3 sierpnia 1897 i 1 września 1897 każdym razem o godzinie 10 rano w tym Sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż realności lwh. 376 ks. gr. gm. kat. Sieniawa objętej Antoniego i Maryanny Zielińskich własnej.

Cena wywołania 510 zł. 50 ct. a. w. a wadyum 10% ceny wywołania.

Resztę warunków licytacji, akt opisania i oszacowania przejrzeć można w ts. registraturze.

Rymanów, 18 czerwca 1897.

L. 4539 (5077 3-3)
W sprawie egzekucyjnej kasy oszczędności miasta Stanisławowa przeciw Rebecce Hilberg pto 203 zł., 203 zł. i 2679 zł. odbędzie się w tut. Sądzie o godz. 10 rano dnia 9 lipca 1897 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 6 sierpnia 1897 także poniżej takowej przymusowa licytacja realności pod lk. 45/1 w Podhajcach położonej wyk. hip. l. 1165 ks. gr. gm. kat. Podhajca objętej.

Cena szacunkowa oraz wywołania 13736 zł. 80 ct.
Wadyum 1373 zł. 68 ct.

Wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania przejrzeć można w ts. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony kuratorem adw. dr. Pawlikowski w Podhajcach.

C. k. Sąd powiatowy.
Podhajca, dnia 5 czerwca 1897.

L. 2953 (5068 3-3)
C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że w sprawie Pauliny Bohaczewskiej przeciw Teofilowi Bees o zniesienie współwłasności realności wyk. hip. 405 ks. gr. gm. Złoczów objętej celem zaspokojenia kosztów sporu w kwocie 12 zł. 9 ct. i egzekucyjnych 2 zł. 86 ct., 3 zł. 97 ct., 9 zł. 45 ct. i 32 zł. 19 ct. odbędzie się w Sądzie tutejszym dnia 5 lipca 1897 i dnia 9 sierpnia 1897 każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż 1/24 części powyższej realności do Teofili Bees należącej.

Blizsze warunki licytacyjne, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny mogą być w registraturze przejrzane.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. dr. Mittelmana.

Złoczów, 1 maja 1897.

L. 12048 (4593 3-3)
W e. k. Sądzie krajowym w Krakowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Karoliny Feuerisen w Podgórzu w kwocie 6901 zł. z pn. w dniu 2 sierpnia 1897 i w dniu 6 września 1897 zawsze o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności lwh 1996 gm. kat. Kraków objętej dłużników Jana i Maryanny Kohoutów własnej.

Cena wywołania wynosi 3220 zł.
Wadyum 332 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Kopff w Krakowie zastępcą adw. dr. Smolarski.

Kraków, 30 kwietnia 1897.

L. 7869 (5083 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Sokalu podaje do publicznej wiadomości, że licytacja realności l. wyk. hip. 140 i połowy realności l. wyk. hip. 71 gm. Dobraczyn dozwolona tuś uchwałą z dnia 25 kwietnia 1897 l. 7585 pto 80 zł. z pn. również w celu ściągnięcia pretensji Hersza Flascha w kwocie 36 zł. z pn. rozszerzoną zostaje.

Sokal, 25 kwietnia 1897.

L. 4137 (4714 3-3)
Na zaspokojenie sumy 55 zł. 52 ct. z pn. odbędzie się w Sądzie tutejszym w dniach 2 sierpnia 1897 i 9 września 1897 każdym razem o godz. 10 przed południem licytacja realności w Bolechowiu ruskiem położonej wyk. hip. 622 objętej Munisza Frachtera własnej na rzecz Józefa Suschnego.

Cena wywołania 730 zł.
Zakład wynosi 10%.

Kuratorem nieznanym wierzycieli mianowano adw. dr. Kleinberga w Bolechowiu.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w ts. registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.
Bolechów, 27 maja 1897.

L. 5022 (4748 3-3)
Sąd powiatowy Kęki odbędzie egzekucyjną licytację realności pod lwh. 310 i prawo wieczystej dzierżawy realności pod lwh. 142 w Kobiernicach położonych w budynku sądowym w dwóch terminach dnia 2 sierpnia 1897 i dnia 2 września 1897 każdorazowo o godzinie 10 rano, na drugim terminie niżej ceny wywołania 250 zł. i 160 zł.

Wadyum wynosi 25 zł. i 16 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli i interesowanych ustanowiono notar. Sporna.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i warunki licytacyjne można w Sądzie przejrzeć.

Kęty, 4 czerwca 1897.

L. 9866 (4840 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Sołotwinie podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Wysokiego Skarbu Państwa przeciw Judzie Tropper pto 15 zł. a. w. z pn. odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności wyk. hip. l. 315 gm. kat. Jabłonka objętej w dwóch terminach dnia 3 sierpnia 1897 i dnia 31 sierpnia 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem, w których realność ta przy pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową w drugim terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.

Cena wywołania 85 zł.
Wadyum 8 zł. 50 ct.

Resztę warunków przejrzeć można w tusądowym archiwum.

Sołotwina, 26 marca 1897.

L. 4321 (4602 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Bóbrce rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz firmy Jana Kleina sumy 534 zł. 53 ct. w. a. z pn. po strąceniu kwoty 471 zł. 94 ct. w. a. licytacja realności Chaima Rohera własnej wyk. hip. l. 207 i 219 gm. Horodysławice objętej na dzień 6 sierpnia 1897 i na dzień 24 września 1897 zawsze o godz. 10 rano w tut. Sądzie.

Cena wywołania 360 zł., względnie 568 zł. w. a.

Wadyum 36 zł. i 56 zł. 8 ct. w. a.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół opisania przynależności, ocenienia tudzież wyciąg hipoteczny przejrzeć można w ts. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli c. k. notaryusz Robert Adamski.

C. k. Sąd powiatowy.
Bóbrka, 23 kwietnia 1897.

stanawia się adw. dr. Karola Neumana z Gorlic.
Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tut. registraturze.

Gorlice, 12 maja 1897.

L. 6255 (4860 3-3)
W dniach 4 sierpnia 1897 i 3 września 1897 o godz. 10 rano odbędzie się w tut. Sądzie przymusowa sprzedaż 1/4 części realności pod lk. 244 w Jordanowie położonej wedle lwh. 276 ks. gr. gm. Jordanów objętej małol. Józefa Supergana własnej na rzecz Ludwika Łazarskiego młodszego o 6 zł. 7 ct. a. w. z pn.

Cena wywołania 125 zł. 25 ct.
Wadyum 13 zł. a. w.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. W. Kutrzeba w Jordanowie.

C. k. Sąd powiatowy.
Jordanów, 28 maja 1897.

L. 9471 (4657 3-3)
Kałuski c. k. Sąd powiatowy ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności w sprawie Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji w Lwowie przeciw Jakóbowi Malaniuk i Semaniowi Flatiów Senczuków pto 15 rat po 9 zł. 44 ct. i resztę kapitału 106 zł. 54 ct. w dniu 5 sierpnia 1897 i 6 września 1897 każdym razem o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod lk. 28 dłużnika Jakóba Malaniuków Hryniowego wyk. hip. 126 i realność dłużnika Semana Finiów Semkowego 129 wyk. hip. w Uhrynowie średnim własnych na którym w pierwszym terminie realności te za cenę wywołania ad a) 150 zł. ad b) 100 zł., na drugim także i niżej ceny szacunkowej sprzedane zostaną.

Wadya wynoszą ad a) 15 zł., ad b) 10 zł.

Warunki i wyciąg z księgi gruntowej mogą być przejrzane w Sądzie.

Kałusz, 3 czerwca 1897.

L. 8250 (4548 3-3)
Kałuski c. k. Sąd powiatowy ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 262 zł. 56 ct. z pn. odbędzie się na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie w tut. Sądzie sprzedaż posiadłości w h. 30, 40, 41, 42, 43 i 47 gminy kat. Kopanka objętych dłużników Semenii Czulowskiego i spól. własnej w dniu 3 sierpnia 1897 i 3 września 1897 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum wynosi 10% szacunkowych 25 zł., 555 zł., 210 zł., 35 zł., 20 zł., 105 zł.

Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Wittlin z Kałusza.

Kałusz, 16 maja 1897.

L. 3928 (4607 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Kulikowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 100 zł. a. w. z pn. po strąceniu 10 zł. odbędzie się dnia 5 sierpnia 1897 i dnia 9 września 1897 każdym razem o 10 godzinie przed połud. egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności wyk. l. ks. gr. gm. kat. Kulików objętej dłużników Maryi Antoniewicz i nieobjętej masy spadkowej Jana Antoniewicza własnej.

Cena wywołania 50 zł.
Wadyum 5 zł.

Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.
Kulików, 11 maja 1897.

L. 3758 (5037 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia res ty wierzytelności galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacji we Lwowie w kwocie 80 zł. 41 ct. w. a. z pn. odbędzie się dnia 4 sierpnia 1897 i dnia 7 września 1897 każdym razem o godzinie 10 rano w tym Sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż realności objętej lwh. 23 ks. gr. gminy Szklary dłużnika Andryja Dziebiała własnej.

Cena wywołania 750 zł. w. a.
Wadyum 10% ceny wywołania.

Resztę warunków licytacji, akt opisania przynależności i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w ts. Registraturze.

Rymanów, 14 czerwca 1897.

L. 3507 (5056 3-3)
W e. k. Sądzie powiatowym w Skawinie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Albina Kollorosa w kwocie 700 zł. a. w. z pn. w dniu 4 sierpnia 1897 i dnia 7 września 1897 każdym razem o godz. 9 rano przymusowa sprzedaż a) realności lwh. 96 gm. Skawina Olimpij Szpadrowskiej włas-

nej, b) realności 173 gm. Skawina dotąd na Karola Szpadrowskiego zainstabulowanej, c) realności lwh. 660 tejże gm. dotąd na Karola Szpadrowskiego zainstabulowanej i d) połowy realności lwh. 477, 658, 659, 704 705 i 743 t. gm. dotychczas na Karola Szpadrowskiego zainstabulowanych.

Cena wywołania wynosi co do realności lwh. 173 w kwocie 2345 zł. 74 ct., lwh. 96 w kwocie 2000 zł., lwh. 660 w kwocie 140 zł., lwh. 477 w kwocie 264 zł., lwh. 658 w kwocie 92 zł. 50 ct. lwh. 659 w kwocie 90 zł., lwh. 704 w kwocie 30 zł., lwh. 705 w kwocie 160 zł., lwh. 743 w kwocie 97 zł. 50 ct.

Wadyum co do realności lwh. 173 kwotę 235 zł., lwh. 96 kwotę 200 zł., lwh. 660 kwotę 14 zł., lwh. 477 kwotę 26 zł. 40 ct., lwh. 658 kwotę 9 zł. 25 ct., lwh. 659 kwotę 9 zł., lwh. 704 kwotę 3 zł., lwh. 705 kwotę 16 zł., lwh. 743 kwotę 9 zł. 75 ct.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany p. Bronisław Peszkowski c. k. notaryusz w Skawinie.

Skawina, dnia 16 marca 1897.

L. 2476 (5057 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Tyśmienicy ogłasza w celu zaspokojenia sumy 20 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Jakóba Konsyluka w tut. Sądzie sprzedaż połowy posiadłości w h. 366 gminy Tyśmienica objętej dłużniczki Paraski Gruszczyckiej własnej w dniu 2 sierpnia 1897 i w dniu 30 sierpnia 1897 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum wynosi 7 zł. 90 ct., wyciąg hipoteczny, akt oszacowania, resztę warunków można przejrzeć w tut. registraturze.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony p. dr. Słotwiński adwokat w Tyśmienicy.

Tyśmienica, 8 maja 1897.

L. 11454 (5043 3-3)
C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany Tarnowski podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności gal. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacji we Lwowie w sumie 300 zł. w. a. z należnościami dodatkowymi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności lwh. 102 ks. gr. gm. kat. Rzuchowa objętej Franciszka Lisowskiego własnej i realności lwh. 96 ks. gr. gm. kat. Rzuchowa objętej Wojciecha Lisowskiego własnej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w Sądzie tym w dwóch terminach 3 sierpnia 1897 i 3 września 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem

Cenę wywołania stanowić będzie wartość dla realności lwh. 102 ks. gr. gm. kat. Rzuchowa w ilości 100 zł., zaś dla realności lwh. 96 ks. gr. gm. kat. Rzuchowa w ilości 1200 zł., które przy przyznaniu pożyczki jako wartości hipoteki przyznane zostały, poniżej których w terminie pierwszym realności sprzedane nie będą.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek nawyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacji złożyć się mające wynosi odnośnie do realności lwh. 102 ks. gr. gm. kat. Rzuchowa objętej kwotę 100 zł., zaś odnośnie do realności lwh. 96 ks. gr. gm. kat. Rzuchowa kwotę 120 zł. aw.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt opisania przynależności przejrzeć można w registraturze c. k. Sądu powiatowego miejsko delegowanego w Tarnowie.

Kuratorem niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli ustanowionym został adw. dr. Glaser z Tarnowa w substytucyj adw. dr. Mütza z Tarnowa.

Tarnów, dnia 23 maja 1897.

L. 3462 (4740 3-3)
C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie podaje do wiadomości, że celem ściągnięcia należących się Bankowi krajowemu 3 rat po 2325 koron z pn. i sumy 98932 kor. 96 gr. z pn. przedsięwzięta zostanie przymusowa publiczna sprzedaż dóbr Kędzierzawce objętych wyk. hip. l. 35 c. k. Sądu obwodowego w Złoczowie na 2 terminach a to w dniu 9 sierpnia i 13 września 1897 zawsze o godz. 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowi suma 200.000 koron, zaś wadyum kwotę 20.000 koron wal. austr.

Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpić może tylko za cenę wywołania, lub wyżej takowej, na drugim terminie zaś także niżej ceny wywołania jednak nie niżej 1/3 części ceny wywołania.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół opisania tych dóbr przejrzeć można w ts. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratora adw. dr. Kofaczkowski, zaś jego zastępcą adw. dr. Mittelmana.

Złoczów, 22 maja 1897.

L. 32049 (5173 1-3)

OGŁOSZENIE.

Wydział krajowy Królestwa Galicji i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim podaje do publicznej wiadomości, że w wykonaniu woli fundatorki s. p. Róży hr. Lackorońskiej zamierza sprzedać realność pod l. 727 2/4 (ulica Trzeciego Maja 1 9).

Oferty zaopatrzone w kaucję w kwocie 8000 zł. w. a. w gotówce lub w papierach wartościowych dających bezpieczeństwo popularne lub wreszcie w książeczkach kas oszczędności i zawierające oświadczenie, że warunki ogólne są oferentowi znane i że tymże się poddaje tudzież, że oferta obowiązuje oferenta po dzień 24 października 1897 włącznie należy wnieść do Wydziału krajowego najpóźniej do dnia 15 lipca 1897.

Ogólne warunki przejrzeć można u syndyka Wydziału krajowego adw. dr. Stanisława Bieleńskiego we Lwowie ulica Trzeciego Maja 1. 2.

Z Rady Wydziału krajowego

Królestwa Galicji i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim.

We Lwowie, 22 czerwca 1897.

L. 39239

OGŁOSZENIE.

Wydział krajowy Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim zamierza w wykonaniu uchwały sejmowej z dnia 9 lutego 1897 przystąpić do sprzedaży realności l. k. 560 2/4 i 845 2/4 we Lwowie położonej przy ulicy Gródeckiej i dojazdowej drodze do głównego dworca kolejowego a mieszczącej obecnie krajowy publiczny i wolny skład zboża, spirytusu.

Podając to do powszechnej wiadomości zawiadamia się niniejszem wszystkich mających chęć kupienia wspomnianej realności, iż oferty zawierające oświadczenie, że oferta obowiązuje oferenta po dzień 30 lipca 1897 włącznie, należy wnieść do Wydziału krajowego najpóźniej po dzień 15 lipca 1897 r.

Bliższych informacji co do ceny kupna, obszaru realności, stanu hipotecznego i t. p. zasięgnąć można u Syndyka Wydziału krajowego dr. Stanisława Bieleńskiego we Lwowie (ulica Trzeciego Maja 1. 2).

Z Wydziału krajowego

Królestwa Galicji i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim
Lwów, dnia 26 czerwca 1897.

L. 39.240

OGŁOSZENIE.

Wydział Krajowy Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim zamierza w wykonaniu uchwały sejmowej z dnia 16 maja 1893, zatwierdzonej najwyższym postanowieniem z dnia 27 sierpnia 1894 r. przystąpić do sprzedaży położonego pod l. konskr. 466 4/4 we Lwowie ogrodu „na Szumanówce“, przy ul. św. Piotra, obok gruntów zajętych pod c. k. Szkołą weterynaryjną.

Podając to do powszechnej wiadomości zawiadamia się niniejszem wszystkich mających chęć kupna, iż oferty zawierające oświadczenie, że oferta obowiązuje oferenta po dzień 30 lipca 1897 roku włącznie, należy wnieść wprost do Wydziału Krajowego, najpóźniej po dzień 15 lipca 1897 r.

Bliższych informacji co do ceny kupna, obszaru realności, stanu hipotecznego i t. p. zasięgnąć można u Syndyka Wydziału Krajowego, dra Stanisława Bieleńskiego we Lwowie ul. Trzeciego Maja 1. 2.

Z Wydziału Krajowego Królestwa Galicji i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim we Lwowie.

Lwów, dnia 26 czerwca 1897.

nowano adwokata dr. Józefa Gottlieba w Komarnie.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tusąd. registraturze przejrzeć.

Komarno, dnia 30 grudnia 1896.

L. 43269 (5117 2-3)

OBWIESZCZENIE.

W celu oddania w przedsiębiorstwo budowlane konserwacyjnych na gościńcach państwowych w sanockim okręgu budowniczym w latach 1897, 1898 i 1899, odbędzie się dnia 15 lipca 1897 w c. k. Starostwie w Sanoku licytacja ofertowa.

Koszta fiskalne budowlani wykonać się mające w r. 1897 wynoszą:

w seceji drogowej Ustrzyki	7007 zł. 43 1/2 ct.
„ „ Sanok	3034 zł. 45 1/2 ct.
„ „ Rymanów	1029 zł. 44 1/2 ct.
„ „ Domaradz	1946 zł. 55 ct.
Razem	13017 zł. 88 1/2 ct.

Warunki przedsiębiorstwa jako to: wykaz cen jednostkowych, kosztorys sumaryczny ogólne i szczegółowe warunki budowy przejrzane być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Starostwie gdzie także w wyz. oznaczonym dniu najpóźniej do godziny 12. w południe wnoszone być mają oferty sporządzone na blankietach urzędowych których starostwo bezpłatnie udzieli a zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i we wadyum wynoszące 5 pr. kwoty fiskalnej, z wyrażeniem opustu z cen fiskalnych nie tylko cyframi ale i literami.

Oferent winien, na blankiecie, na właściwym miejscu podać sekcję drogową i ofiarowany opust czy nadwyżkę cen jednostkowych bez żadnych dopisków, wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem.

Oferty wnoszone być mają na każdą sekcję drogową osobno, jeżeliby zaś oferta obejmowała kilka sekcji drogowych wtedy podać w niej należy opust lub nadwyżkę cen fiskalnych dla każdej sekcji drogowej osobno albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi bezwarunkowo według poszczególnych sekcji drogowych.

Oferty nie sporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające jakiegokolwiek dopiski, zostaną oferentowi zaraz komisję przeprowadzającą licytację zwrócone, zaś po terminie licytacji nie będą oferty przyjmowane.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21 czerwca 1897.

L. 5991 (5132 1-3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Joanny Bordlowej w Białej w kwocie 100 zł. w. a. z pn. zostanie realność pod lk. 56 w Dankowicach lwh. 56 i 16/1640 części realności lwh. 129 w Dankowicach Antoniego Stawowczyka własna dnia 15 lipca 1897 i 16 sierpnia 1897 o godz. 10 przed południem na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę wywołania 563 zł. 50 ct., na drugim także niżej ceny wywołania 563 zł. 50 ct. sprzedana.

Wadyum wynosi 56 zł. 30 ct.

O tem zawiadamia się wierzycieli, którzy po dniu 2 maja 1897 prawa rzeczowe do powyższej realności nabyli lub którzyby o takowej wiadomości nie zostali do rąk kuratora adw. dr. M. Aronssohna w Białej i przez edykta.

C. k. Sąd powiatowy.

Biała, 6 maja 1897.

L. 8586 (5064 1-3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemysłu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Banku krajowego Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim przeciw Henrykowi Rogala Lewickiemu o zapłacenie kwoty 969 zł. i t. d. odbędzie się dnia 25 sierpnia 1897 i dnia 13 października 1897 każdym razem o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 1 przymusowa sprzedaż dóbr Bonów l. wyk. hip. 916 objętych dłużnika Henryka Rogala Lewickiego własnych.

Cena wywołania stanowi kwota 120610 zł.

Wadyum zaś 10% tejże.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiono adw. dr. Angermana w Przemysłu z substytucją adw. dr. Schwarza.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół opisania przynależności i wyciąg tabularny można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Przemysł, 29 maja 1897.

L. 5644 (5160 1-3)

Celem zaspokojenia wierzytelności miejskiej kasy oszczędności w Bochni w kwocie 325 zł. a. w. odbędzie się w tutejszym Sądzie w dniach 21 lipca 1897 i 24 sierpnia 1897 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna licytacja realności wyk. hip. Nr. 58 gm. kat. Krzeczów objętej Józefa Kociółka własnej.

Cena wywołania 2500 zł.

Wadyum 250 zł.

Resztę warunków licytacyjnych w Sądzie można przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Bochnia, 5 maja 1897.

L. 3952 (5143 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Pilźnie podaje do publicznej wiadomości, iż na zaspokojenie pretensji Tarnowskiej Kasy oszczędności w kwocie 160 zł. 88 ct. z pn. odbędzie się w tutejszym Sądzie w terminach dnia 20 lipca i dnia 31 sierpnia 1897 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację realności lwh. 9 ks. gr. gm. Dąbie objętej Marcina Błacha własnej.

Cena wywołania 475 zł.

Wadyum 47 zł. 50 ct.

Reszta warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania są do przejrzania w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono dr. Tadeusza Fiderkiewicza adwokata w Pilźnie.

C. k. Sąd powiatowy.

Pilzno, 26 maja 1897.

L. 9067 (5123 1-3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje do powszechnej wiadomości, że na prośbę kasy oszczędności miasta Kołomyi dozwolona została w celu ściągnięcia kwoty 2900 zł. a. w. z pn. egzekucyjna sprzedaż realności

dłużnika Schlomy Weisera własnej w Kołomyi pod N. d. 951 położonej wyk. hip. l. 40 ks. gr. dla II. dzielnicy m. Kołomyi objętej w dwóch na dzień 20 lipca 1897 i 23 sierpnia 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem wyznaczonych terminach, że pomieniona realność na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej w kwocie 6688 zł. 88 ct. która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na drugim terminie zaś także poniżej takiej zostanie sprzedana że każdy chęć kupna mający obowiązany będzie kwotę 668 zł. 89 ct. do rąk komisji licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych, którymby niniejsza uchwała doręczoną być nie mogła, lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli kurator w osobie adwokata dr. Hullesa został ustanowiony, wreszcie, że akt oszacowania w mowie będącej realności i bliższe warunki licytacyjne w tusąd. registraturze mogą być przejrzane.

Kołomyja, dnia 8 maja 1897.

L. 7295 (5103 2-3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Walentego Gładysa do Józefa i Maryi Pochroniów w kwocie 11 zł. 51 ct. z pn. odbędzie się w tut. Sądzie w dniach 16 lipca 1897 i 20 sierpnia 1897 o godz. 9 rano egzekucyjna licytacja połowy realności pod lwh. 6 w Balinie położonej z wyłączeniem parc. budowlanej 106 i 107 Józefa i Maryi Pochroniów własnej.

Cena wywołania 170 zł.

Wadyum 17 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego Sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adwokat dr. Kremer z substytucją adw. dr. Kepplera.

Chrzanów, 2 czerwca 1897.

L. 4551 (5110 2-3)

Dnia 20 lipca i 24 sierpnia 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym Sądzie publiczna przymusowa licytacja realności według wyk. hip. l. 112 ks. gr. gminy Demnia Józefa i Freidy Fried własnej celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa wzajemnego kredytu we Lwowie w kwocie 550 zł.

Cena wywołania 396 zł. 50 ct.

Wadyum 40 zł.

Na pierwszym terminie realność ta sprzedana zostanie tylko za cenę wywołania lub wyżej, na drugim zaś terminie także niżej takiej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono c. k. notariusza Norberta Mokrzyckiego z Mikołajowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Mikołajów, 5 czerwca 1897.

L. 13216 (5099 2-3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 20 lipca 1897 powyżej ceny szacunkowej zaś w dniu 24 sierpnia 1897 nawet poniżej takiej licytacja realności według wyk. hip. l. 47 gminy Podmiechówce s. p. Hrycia Fedorko własnej na rzecz Pawła Huczaków pto 20 zł.

Cena wywołania 220 zł.

Wadyum 22 zł. a. w.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Feliksa Błockiego.

Bursztyn, 13 maja 1897.

L. 3469 (5109 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Zbiorowej kasy sierocej powiatu Leżajskiego w kwocie 1000 zł. w. a. z pn. dozwolona została sprzedaż realności whl.

1158 whl. 822 i whl. 704 ks. gr. gm. Leżajsk objętych Pawła i Anny Słabych własnych, dalej realności whl. 1445 tejże gminy Heleny Hajduk własnej i realności whl. 1453 tejże gminy Maryanny ze Słabych Kuczkowej własnej.

Sprzedaż ta odbędzie się przez publiczną licytację w tutejszym Sądzie w dwóch terminach dnia 30 lipca i dnia 31 sierpnia 1897 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania stanowić będzie pierwszej realności kwota 2875 zł., drugiej 280 zł., trzeciej 1120 zł., czwartej 800 zł., piątej 450 zł.

Wadyum wynosi 10% każdej ceny szacunkowej.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze w godzinach urzędowych.

Leżajsk, 5 czerwca 1897.

L. 13502 (5118 2-3)

Celem obsadzenia opróżnionej w Szczurkowej pod N. 42 drobnej sprzedaży tytoniu rozpisuje się publiczną licytację przez pisemne oferty.

Obrót w tej trafice wynosił w r. 1896:

a) w materiałach tytoniowych	2360 zł
b) zaś w stemplach	—

Oferty pisemne zaopatrzone w 10% wadyum w kwocie 24 zł. wniesione być mają najpóźniej dnia 12 lipca 1897 do godziny 6 po południu.

Bliższe warunki licytacji przejrzane być mogą w c. k. powiatowej Dyrekcji Skarbu w Tarnowie lub urzędzie gminnym w Szczurkowej.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.

Tarnów, 9 czerwca 1897.

L. 14556 (4646 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Komarnie podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 88 zł. w. a. z pn. odbędzie się w Sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż przez publiczną licytację powyższej wierzytelności na hipotekę służącej 5,6 części realności lwh. 186 gminy Komarno objętej dłużnika hipotecznego Majera Kocha własnej, na rzecz Towarzystwa Zaliczkowego w Komarnie w dniach 11 sierpnia 1897 i dnia 15 września 1897 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem.

Realność ta sprzedana zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 333 zł. 30 ct. w. a., w drugim terminie i niżej tejże ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 dz. u. p.

Zakład wynosi 10% ceny wywołania.

Kuratorem nieznanym wierzycieli mianowano adw. dr. Józefa Gottlieba w Komarnie.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tusąd. registraturze przejrzeć.

Komarno, dnia 13 grudnia 1896.

L. 15012 (4647 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Komarnie podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 44 zł. w. a. z pn. odbędzie się w Sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż przez publiczną licytację powyższej wierzytelności na hipotekę służącej 1/3 części realności lwh. 43 gminy Kahujów objętej dłużnika Mikołaja Praczek vel Braczek Towarzystwa Zaliczkowego w Komarnie w dniach 11 sierpnia 1897 i dnia 15 września 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Realność ta sprzedana zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 266 zł. 16 ct. w. a. w drugim terminie i niżej tejże ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 dz. u. p.

Zakład wynosi 10% ceny wywołania.

Kuratorem nieznanym wierzycieli mianowano adw. dr. Józefa Gottlieba w Komarnie.

L. 3190 (4648 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Komarnie podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 300 zł. w. a. z pn. odbędzie się w Sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż przez publiczną licytację powyższej wierzytelności na hipotekę służącej realności lwh. 231 gminy Tuligłowy objętej dłużnika Jana Margana własnej na rzecz Towarzystwa Zaliczkowego w Komarnie w dniach 11 sierpnia 1897 i dnia 15 września 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Realność tą sprzedaną zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 966 zł. w. a. w drugim terminie i niżej tejże ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 dz. u. p.

Zakład wynosi 10% ceny wywołania.

Kuratorem nieznanym wierzycieli mianowano adw. dr. Józefa Gottlieba w Komarnie.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tusąd. registraturze przejrzeć.

Komarno, 20 kwietnia 1897.

L. 3079 (4780 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Komarnie podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 18 zł. 50 ct. w. a. z pn. odbędzie się w Sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż przez publiczną licytację powyższej wierzytelności na hipotekę służącej a) 1/4 części realności lwh. 47 i b) całej posiadłości lwh. 117 gm. Małpa objętych dłużnika Andrusza Pasternaka własnych na rzecz Agnieszki Golinczak w dniach 11 sierpnia 1897 i dnia 15 września 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Realność ta sprzedana zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania a to dla realności ad a) 27 zł. 50 ct. zaś dla realności pod b) 105 zł. w. a. w drugim terminie i niżej tejże z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 dz. u. p.

Zakład wynosi 10% ceny wywołania.

Kuratorem nieznanym wierzycieli mianowano adw. dr. Józefa Gottlieba w Komarnie.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tusąd. registraturze przejrzeć.

Komarno, 30 marca 1897.

Konkursy.

L. 50520 (5089 2-3)

KONKURS.

Na posady ekspedjentów c. k. poczty w Trynczy w powiecie łańcuckim i w Raniżowie powiecie kolbuszowskim za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie po 200 zł.

Z poborami dla Trynczy:

płaca rocznych . . . . . 200 zł.
ryczałt kancelaryjny . . . . . 60 „
i wynagrodzenie . . . . . 300 „
na codziennego posłańca pieszego do Przeworska i napowrót.

Dla Raniżowa:

płaca rocznych . . . . . 200 zł.
za służbę telegraficzną . . . . . 120 „
ryczałt kancelaryjny . . . . . 60 „
i wynagrodzenie . . . . . 500 „
za codzienną jazdę posłańcą do Głogowa i napowrót.

Podania należy wnieść o pierwszą posadę najpóźniej do 8, zaś o następują najpóźniej do 4 lipca b. r. do c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 23 czerwca 1897.

L. 18705 (5115 2-3)

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania jednego wsparcia w rocznej kwocie stu (100) zł. w. a. z fundacji ś. p. Wacława Tyzenhauza ogłasza się niniejszym konkurs.

O wsparcie to mogą się ubiegać godnie pomocy osoby płci obojaj, które opuszczają lub opuściły już dawniej po skończonym prawie lub wykształceniu galicyjski zakład cieplarniany we Lwowie, założony przez ś. p. Wincentego Zarębę Skrzyńskiego, a nie mają dostatecznego utrzymania przy rodzinie, ani też nie posiadają majątku wystarczającego na utrzymanie.

Prawo nadawania tego wsparcia służy Wydziałowi krajowemu.

Podania wystosowane do Wydziału krajowego i zaopatrzone w metrykę urodzenia, dowody prawidłowego ukończenia wykształcenia w rzeczonym zakładzie cieplarnianym, tudzież w świadectwo ubóstwa, zawierające szczegółowy opis stosunków rodzinnych i majątkowych ubiegającej się o wsparcie osoby, należy wnieść na ręce Dyrekcji galicyjskiego zakładu cieplarnianego we Lwowie, założonego przez ś. p. Wincentego Zarębę Skrzyńskiego najdalej do dnia 31 lipca 1897 włącznie.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicji i Lodomerji wraz z Wiel. Ks. Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 18 czerwca 1897.

L. 55224 (5149 1-3)

OGŁOSZENIE KONKURSU

Celem nadania posad przy c. k. powszechnych Zakładach badania środków spożywczych i przedmiotów użytkowych.

W listopadzie 1897 będą otwarte c. k. powszechne Zakłady badania środków spożywczych i przedmiotów użytkowych, wymienionych w ustawie z dnia 16 stycznia 1896 dz. u. p. Nr. 89 ex 1897, w liczbie pięciu, a to połączeniu z instytucjami higienicznymi c. k. uniwersytetu w Wiedniu, Grazu, czeskiego uniwersytetu w Pradze, niemieckiego uniwersytetu w Pradze i uniwersytetu w Krakowie.

Przy każdym z tych zakładów, ma być obsadzona jedna posada starszego inspektora z rangą i poborami systemizowanymi VII klasy rangi, jedna posada inspektora z rangą i poborami VIII klasy rangi, oraz potrzebna liczba posad z rangą i poborami IX i X klasy rangi (adjunktów względnie asystentów). Obsadzenie tych posad nastąpi na razie prowizorycznie.

Kompetenci o pominięciu posady, mają swe podania kompetencyjne wystosować do c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych i to jeżeli pozostają obecnie w c. k. służbie państwa lub w służbie przy c. k. władzach wspólnych, za pośrednictwem swych przełożonych władz.

Do podania należy dołączyć:

1. metrykę urodzenia;
2. świadectwo przynależności do gminy;
3. lekarskie świadectwo zdrowia, potwierdzone przez polityczną władzę powiatową;
4. dowody ogólnego naukowego wykształcenia, a specjalnie w dziedzinie nauk przyrodniczych nabytego na wszechnicach;
5. dowód gruntowego wykształcenia w chemii, zwłaszcza w chemii analitycznej, uzupełniony dowodem specjalnego wykształcenia w botanice, mikroskopii, bakterjologii i higienie, oraz ewentualnie dowodem działalności w nauczycielstwie lub w dziedzinie badania środków spożywczych.

O posadę inspektora lub adjunkta każdego z zakładów doświadczać mogą się też ubiegać osoby, które wykazały szczególne zawodowe wykształcenie i doświadczenie w dziedzinie botaniki, histologii roślin i mikroskopii środków spożywczych.

Do objęcia posady przy zakładzie doświadczalnym, mającym się utworzyć w uniwersytecie w Pradze, należy wykazać doświadczenie w znajomości języka czeskiego, a mianowicie także pod względem naukowym; do objęcia posady przy zakładzie doświadczalnym

w Krakowie taką samą znajomością języka polskiego, a o ile możności również potrzebną znajomością języka ruskiego lub rumuńskiego.

Do objęcia posady przy zakładzie doświadczalnym w Grazu, pierwszeństwo będą mieć ci kandydaci, którzy prócz innych wymogów wykazały znajomością języka włoskiego, słoweńskiego lub kroackiego.

Kandydaci winni dokładnie wskazać, o którą posadę kompetują; mogą jednakowoż ubiegać się równocześnie o kilka posad, w którym to razie winni o każdą poszczególną posadę, wnieść osobne podanie, zaopatrzone niezbędnymi załącznikami, względnie odpisami tychże; odpisy nie potrzebują uwierzytelnienia jeżeli dokumenta oryginalne lub uwierzytelnione odpisy tychże są dołączone do innego podania kompetencyjnego.

Kompetenci o posady starszych inspektorów, winni wnieść podania, zaopatrzone w potrzebne dokumenta, najdalej do 7 lipca 1897, kompetenci zaś o pozostałe posady, najdalej do 18 sierpnia 1897 do c. k. Ministerstwa sprw wewnętrznych.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, 26 czerwca 1897.

Concursauschreibung.

Dienstposten an den k. k. allgemeinen Untersuchungs-Anstalten für Lebensmittel und Gebrauchsgegenstände.

Mit November 1897 gelangen fünf k. k. allgemeine Untersuchungsanstalten für Lebensmittel und Gebrauchsgegenstände der im Gesetze vom 16 Jänner 1896, R. G. Bl. Nr. 89 ex 1897 bezeichneten Art, und zwar je eine in Verbindung mit den hygienischen Universitätsinstituten in Wien, Graz, Prag, deutsche Universität, Prag böhmische Universität und Krakau zur Eröffnung.

An jeder Anstalt wird eine Stelle eines Oberinspectors mit dem Range und den systemmässigen Bezügen der VII Rangklasse, eine Stelle eines Inspectors mit dem Range und den Bezügen der VIII Rangklasse, ferner die erforderliche Anzahl von Stellen mit dem Range und den Bezügen der IX und X Rangklasse (Adjunkten, beziehungsweise Assistenten) zur Besetzung kommen. Die Besetzung sämtlicher Stellen erfolgt zunächst nur provisorisch.

Bewerber um die vorbezeichneten Stellen haben ihre Competenzgesuche und zwar wenn sie bereits im k. k. Staatsdienste oder im gemeinsamen k. und k. Staatsdienste stehen, im Wege ihrer vorgesetzten Behörden, an das k. k. Ministerium des Innern in Wien zu richten.

Die Gesuche sind zu belegen mit:

1. dem Geburtsscheine;
2. dem Heimatsscheine;
3. einem von der politischen Bezirksbehörde vidirten, ärztlichen Gesundheitszeugnisse;
4. dem Nachweise allgemeiner wissenschaftlicher und speciell naturwissenschaftlicher Hochschulbildung;
5. dem Nachweise einer gründlichen Ausbildung in Chemie, besonders in analytischer Chemie; allenfalls ergänzt durch den Nachweis einer speciellen Ausbildung in Botanik, Mikroskopie, Bakteriologie und Hygiene, sowie eventuell durch Belege hinsichtlich einer Thätigkeit im Lehramte oder auf dem Gebiete der Lebensmitteluntersuchung.

Für den Posten eines Inspectors oder allenfalls eines Adjunkten an jeder Untersuchungsanstalt käme auch die Bewerbung von Persönlichkeiten in Betracht, welche eine vorzugsweise fachliche Ausbildung und Erfahrung auf dem Gebiete der Botanik, Pflanzenhistologie und Mikroskopie der Nahrungs- und Genussmittel auszuweisen vermögen.

Für die Anstellung an der Untersuchungsanstalt, welche in Verbindung mit dem böhmischen hygienischen Universitätsinstitute in Prag errichtet wird, ist die vollkommene Kenntniss der böhmischen Sprache u. zw. auch in fachwissenschaftlicher Hinsicht, für die Anstellung an der Untersuchungsanstalt in Krakau eine solche Kenntniss eine solche Kenntniss der polnischen Sprache, sowie wo möglich auch die erforderliche Kenntniss der ruthenischen oder rumänischen Sprache nachzuweisen. Für die Anstellung an der Untersuchungsanstalt in Graz, erhalten Bewerber den Vorzug, welche neben den sonstigen Erfordernissen die Kenntniss der italienischen, slovenischen oder croatischen Sprache nachzuweisen vermögen.

Der Bewerber hat die Stelle genau zu bezeichnen, um welche er competirt; doch ist es gestattet, um mehrere Stellen gleichzeitig einzukommen, in welchem Falle für jede einzelne Stelle ein besonderes Gesuch mit den erforderlichen Belegen, beziehungsweise deren Abschriften einzureichen ist; die Abschriften bedürfen keiner Beglaubigung wenn die Originale oder beglaubigte Abschriften derselben bereits einem anderen Competenzgesuche beigelegt sind.

Bewerber um Oberinspectors-Stellen haben ihre instruirten Gesuche bis längstens 7 Juli 1897,

Bewerber um sonstige Dienststellen ihre instruirten Gesuche bis längstens 18 August

1897 an das k. k. Ministerium des Innern gelangen zu lassen.

L. 54028 (5152)

KUNDMACHUNG.

Aus der Constantin von Zahorski'schen Stiftung für Wohlthätigkeitsanstalten ist im Jahre 1897, ein Betrag von 2232 fl. 8 W. an solche Wohlthätigkeitsanstalten zu vertheilen, welche der in Oesterreich wohnenden polnischen Bevölkerung römisch-katholischer Religion zu Gute kommen, und welche der Berücksichtigung am würdigsten erscheinen.

Die Höhe der Betheilung wird nach Massgabe der Zahl und Berücksichtigungswürdigkeit der competirenden Anstalten bestimmt werden.

Hiebei wird ausdrücklich bemerkt, dass nach Anordnung des Stiftbriefes eine und dieselbe Anstalt nicht länger als durch zwei unmittelbar auf einander folgende Jahre theilt werden und eine Neubetheilung erst nach Ablauf von wenigstens einem weiteren Jahre erfolgen darf.

Die gestempelten Gesuche um Betheilung sind unter Nachweisung des Umstandes, dass die Anstalt der in Oesterreich wohnenden polnischen Bevölkerung römisch-katholischer Religion zu Gute kommt, dann der Vermögensverhältnisse und womöglich unter Anschluss des letzten Gebarungsausweises bis längstens 10 August 1897 bei der k. k. Statthalterei in Wien einzubringen.

Wien den 14 Juni 1897.

Von der k. k. n. Statthalterei.

L. 660 (5119)

KONKURS.

Przy urzędzie gminnym w Radymnie jest do obsadzenia posada sekretarza.

1. Pensya sekretarza wynosi 600 zł. rocznie.

2. Dodatek za wykonywanie nadzoru policyjnego rocznie 120 zł.

3. Dodatek za prowadzenie ksiąg i rachunków gminy chrześcijańskiej rocznie 60 zł.

Ubiegający się o tę posadę mają się wykaź odpowiednimi studjami oraz praktyką administracyjną.

Posada ta nadana będzie na razie na próbę na jeden rok.

Termin do wnoszenia podań, które mają być wystosowane do Rady gminnej na ręce Związności gminnej wyznacza się do 15 lipca 1897.

Radymno, dnia 25 czerwca 1897.

Władności.

L. 3218 (5067 3-3)

C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach uchyla w myśl § 187 ustawy konkursowej konkurs do majątku Franciszka Mally nieprotokolowanego kupca w Żywiecu uchwałą z dnia 15 maja 1896 l. 3068 ogłoszony.

Wadowice, 5 czerwca 1897.

L. 5191 (5063 2-3)

C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, iż wdrożonem zostało postępowanie konkursowe do majątku Alexandra S. Borgenichta kupca w Limanowej zamieszkałego, a mianowicie do majątku ruchomego gdziekolwiek znajdującego się, jakoteż do nieruchomości położonego w tych krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Dz. p. p. z r. 1869 Nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został c. k. Rada Sąd kr. i naczelnik c. k. Sądu powiatowego w Limanowej Podgórski, a tymczasowym zarządcą masy konkursowej adwokat dr. Karol Młodzik w Limanowej.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd lub przedstawienia innego zawiadomcy masy konkursowej i jego zastępcy, mająż obrania delegacji wierzyteli, wyznacze się posłuchanie na dzień 6 lipca 1897 o godzinie 10 przed południem w biurze komisarza konkursowego, na którym stawić się mają wierzyteli z dokumentami rozszczenia wykazującymi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyteli jej rozszczenia mający, chociażby nawet o takowe i spory wytoczonymi byli, powinni takowe do dnia 19 sierpnia 1897 stosownie do przepisów ustawy konkursowej, unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych w sądzie zgłosić i na posłuchaniu w dniu 2 września 1897 o godzinie 10 przed połud. odbyć się mającym, do likwidacji i do uporządkowania podać. Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w §. 68 uk. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyteli niniejszym zawezwanie otrzymują; zgłoszonym i na ogólnem posłuchaniu stawającym wierzyteliom, służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadomcy masy,

jego zastępcy i członków delegacji wierzyteli dotychczas urzędujących powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego umieszczone będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej”.
Nowy Sącz 18 czerwca 1897.

Wyroki prasowe.

L. 15101 (5151)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§. 489 i 493 p. k. i §. 37 u. pr., że treść artykułu umieszczonego w Nr. 171 w kronice czasopisma: „Kuryer Lwowski” z dnia 22 czerwca 1897 pod napisem: „proces polityczny” w ustępie od słów „pierwszym z przesłuchanych świadków” do słów „słowa dodać nie może” zawiera nazniona występek z §. 300 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 26 czerwca 1897.

Kuratele.

L. 13932 (5139 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Gródku ustanawia dla umysłowo chorego Getzla Kliegera kuratorem Nechemiego Wolfa z Gródka.

Gródek, dnia 30 listopada 1896.

L. 7272 (5148 1-3)

Maryanna Wołk córka Andrzejki i Paraski małż. Wołków ze Zawadki rymanowskiej uznana została umysłowo chora.

Kurator Wanio Juszczyk ze Zawadki rymanowskiej.

C. k. Sąd powiatowy.

Rymanów, 31 grudnia 1896.

L. 10380 (5065 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie ogłasza, iż ustanowiona uchwałą z dnia 22 października 1896 l. 21734 nad dr. Adolfem Wolframem z Tarnowa z powodu choroby umysłowej kuratela zniesioną została.

Tarnów, 16 czerwca 1897.

L. 9395 (5106 2-3)

Fedko Mucha z Małkowiec z powodu choroby umysłowej oddany został pod kuratelę.

Kuratorem jest Iwan Szandra z Małkowiec.

Gródek, 9 września 1896.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 5628 (5112 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wania Skirczaka, iż przeciw niemu wniosło Towarzystwo zaliczkowe w Rymanowie pozew o zapłatę kwoty 100 zł. w. a. z pn. na który wyznaczono termin na dzień 6 lipca 1897 i że dla ochrony jego praw kuratorem Michała Gulika ze Szklar ustanowiono.

Rymanów, 9 czerwca 1897.

L. 15250 (5121 1-3)

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, że Pan Gwido Pogonowski reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 15 maja 1897 l. 10598 notaryuszem w Gwoźdzu zamianowany złożywszy dnia 22 czerwca 1897 przysięgę służbową urzędowanie swe rozpoczął.

Lwów, dnia 22 czerwca 1897.

L. 15062 (5122 1-3)

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, że Pan Antoni Dobrzański reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 11 maja 1897 l. 10115 notaryuszem w Birezy zamianowany złożywszy dnia 22 czerwca 1897 przysięgę służbową, urzędowanie swe rozpoczął.

Lwów, dnia 22 czerwca 1897.

L. 3814 (5005)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze jako Sąd handlowy ogłasza, że zarządził wpisanie w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, że §. 4 statutu z dnia 20 lutego 1895 Towarzystwa oszczędności i kredytu w Bolechowie, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką uchwałą walnego zgromadzenia członków tego stowarzyszenia z dnia 15 lutego 1897 został w ten sposób zmieniony, iż przedmiotem przedsięwzięcia stowarzyszenia jest prowadzenie interesu kredytowego celem wzajemnego dostarczania członkom dla popierania ich handlu, przemysłu i rolnictwa potrzebnych kapitałów drogą wspólnego kredytu.

Sambor, 15 maja 1897.

L. 14968 (5120 1-3)

C. k. wyższy Sąd we Lwowie ogłasza niniejszym, że Pan Włodzimierz Stronczak c. k. notaryusz w Sądowej wiszni w skutek przyzwolonego reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z 10 kwietnia 1897 l. 6019 przeniesienia go na urząd c. k. notaryusza w Drohobyczu z dniem 30 czerwca 1897 z urzędowania w Sądowej wiszni ustępuje, a dnia 1 lipca 1897 urzędowanie w Drohobyczu obejmuje.

Lwów, dnia 22 czerwca 1897.

L. 8165 (5147 1-3)

Rymanowski Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Stojkę, iż przeciw niemu wniosła Silka Biron pozew o zapłatę 46 zł. 54 ct. na który wyznaczono termin na dzień 6 lipca 1897 i że kuratorem dlań notaryusza Orłowicza z Rymanowa ustanowiono.

Rymanów, 9 czerwca 1897.

L. 7804 (5146 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Stojkę, iż przeciw niemu wniosli Juda i Silka Bironowie pozew o zapłatę 32 ct., na który wyznaczono termin na dzień 6 lipca 1897 i że dlań kuratorem notaryusza Orłowicza w Rymanowie ustanowiono.

Rymanów, 9 czerwca 1897.

L. 19328 (5158 1-3)

W sporze drobiazgowym Abrahama Lesera z Tarnowa pko niewiadomemu z miejsca pobytu Mozesowi Kornowi z Zboro na Węgrzech pto 91 zł. 56 ct. aw. z pn. zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Mozesza Korna, że dlań kurator w osobie adw. dr. Hochberga z Tarnowa ustanowiony i na skargę z dnia 27 marca 1897 l. 19328 termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 5 lipca 1897 wyznaczonym został.

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. Tarnów, dnia 23 czerwca 1897.

L. 5176 (4941 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Bóbrce zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Katarzynę Smyk żonę Łękauską, że celem doręczenia tusąd. uchwały tabularnej z dnia 11 lutego 1897, l. 1405 ustanowił kuratora w osobie Iwana Plichowskiego.

C. k. Sąd powiatowy. Bóbrka, dnia 15 maja 1897.

L. 2312 (4982 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Jordanowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Annę Morawową o otwarciu się spadku po s. p. Stanisławie Bachulu w Bystrzy bez ostatniej woli rozporządzenia zmarłym, oraz, że w tej sprawie spadkowej ustanowionym został dlań kuratorem Józef Hyciek z Bystrzy, a zarazem ją wzywa, by w ciągu jednego roku wniosła swą deklarację spadkową, lub w tym celu pełnomocnika ustanowiła, gdyż w razie przeciwnym spadek w mowie będący przyjętym będzie w jej imieniu przez ustanowionego kuratora, pertraktacja spadku przeprowadzona i co dalej z prawa wypadła zarządzeniem będzie.

Jordanów, dnia 27 czerwca 1895.

L. 28527 (4937 2-3)

C. k. Sąd powiatowy delegowany miejski w Krakowie podaje do wiadomości, iż dnia 26 stycznia 1897 zmarła w Krakowie Domicella z Wodierów margrabina Bellisoni nie pozostawiwszy rozporządzenia ostatniej woli. Ponieważ tutejszy c. k. sąd niema wiadomości, czy i które osoby mają prawo do pozostałego po tejże spadku, przeto wzywa się wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do spadku, by w przeciagu jednego roku od dnia niżej wymienionego licząc zgłosili się z prawami swojemi do tutejszego c. k. sądu i wykazując swe prawa dziedziczenia, wniosli oświadczenie się do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek dla którego adwokat dr. Władysław Markiewicz w Krakowie kuratorem spuścizny ustanowionym został, przeprowadzonym będzie z tymi i tym przyznany, którzy oświadczą się dziedzicem i tytuł swego prawa dziedziczenia wykażą, zaś część spadku nie przyjęta, lub jeżeliby się nikt nie oświadczył dziedzicem, cały spadek zostanie zabrany przez Państwo jako bezdziedziczny.

Kraków, dnia 20 maja 1897.

L. 23175 (4963 2-3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Arona Nussena Kaminkera, że przeciw niemu wniosł Maurycy Lipschütz pozew de praes. 1 czerwca 1897, l. 23175 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 73 zł. 33 ct. w. a. z przyn. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 4 czerwca 1897, l. 23175 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adwokatowi dr. Bobilewiczowi ze substytucją adwokata dra Tomika w Krakowie i poleca Aronowi Nussenowi Kaminkierowi, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony do-

starczył, lub innego pełnomocnika sobie obrał i Sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniebdania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Kraków, dnia 4 czerwca 1897.

L. 10032 (4932 2-3)

C. k. Sąd obwodowy zawiadamia Domicellę Krzywińską żonę Lubojemską, z życia i miejsca pobytu nieznaną, względnie jej niewiadomych spadkobierców, że w sporze pisemnym Majera Rappaporta przeciw nim o wykreślenie i wyeliminowanie z tabeli płatniczej b. c. k. Sądu szlacheckiego w Tarnowie z dnia 1 i 2 października 1836, l. 12.644 dotyczącej rozdziału ceny kupna dóbr Siedliska Żalaska, umieszczonej na IX. m. na rzecz Domicelli Krzywińskiej sumy 855 zł. m. k. z przyn., ustanowiono dla nich kuratora w osobie adwokata dra Jana Steca w Tarnowie ze substytucją adwokata dra Mieczysława Gałęckiego z zakreśleniem terminu 90 dni do wniesienia obrony.

Tarnów, 3 czerwca 1897.

L. 12.866 (4931 2-3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy jako handlowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Józefa Schatz, że na prośbę Maksymiliana Kurzera wydano przeciw niemu dnia dzisiejszego nakaz zapłaty sumy wekslowej 100 zł. w. a. z przyn. i doręczono takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi tutejszemu adwokatowi dr. Gelehrterowi z zastępstwem tutejszego adwokata dra S. Blausteina z wezwaniem, aby w czasie należytych udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebną do zarzutów informację, lub innego zastępcę sobie obrał i takowego Sądowi wymienił, inaczej bowiem skutki prawne z jego zaniebdania wynikłe sam sobie przypisze.

Stanisławów, 25 maja 1897.

L. 1225 (4914 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Husiatynie ogłasza, iż w dniu 11 stycznia 1895 zmarł w Sidorowie bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Szymon Kulesza.

Z pomiędzy spadkobierców powołany jest także do dziedziczenia po nim syn jego Kazimierz Kulesza, niewiadomy z miejsca pobytu, wzywa się go przeto, aby w przeciagu jednego roku od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu w tutejszym Sądzie osobiście lub przez pełnomocnika się zgłosił i deklarację do powyższego spadku wniósł, w przeciwnym razie pertraktacja spadkowa z deklarowanymi spadkobiercami i ustanowionym dlań kuratorem Janem Kuleszą przeprowadzoną zostanie.

Husiatyn, dnia 31 marca 1897.

L. 11.425 (4902 2-3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy, wzywa każdego posiadacza:

- książeczki wkładowej kasy oszczędności w Stanisławowie na imię Racheli Goldnbaach wystawionej Nr. wkładki 3262, stronica ks. 9622 z daty 1 lipca 1895 na 663 zł. 48 ct. opiewającej;
- książeczki wkładowej kasy oszczędności w Stanisławowie na imię Chaima Laufera wystawionej Nr. wkładki 5891, stronica ks. 9393 z daty 1 lipca 1895 na kwotę 436 zł. 52 ct. opiewającej, tudzież;
- książeczki wkładowej zakładu kredytowego komercyjnego w Stanisławowie Nr. 13/II. na imię Chaima Laufera wystawionej na kwotę 564 zł. 10 ct. a. w. opiewającej, by takowe w okresie 6 miesięcy Sądowi przedłożył, ileż po bezskutecznym upływie tego czasokresu, powyższe książki wkładowe na ponowne żądanie proszącej za amortyzowane uznane zostaną.

Stanisławów, 22 maja 1897.

L. 35.348 (4879 2-3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ustanawia w sprawie wekslowej Leona Lockera przeciw dr. Ludwikowi Landesowi pto 102 zł. a. w. z przyn. adw. dr. Aszkenazego kuratorem dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego dr. Ludwika Landesa z substytucją adw. dr. Bubera i zawiadamia dr. Ludwika Landesa z wezwaniem, aby u ustanowionego kuratora, lub też osobiście w Sądzie się zgłosił lub innego zastępcę sobie wybrał, oraz celem przestrzegania praw swych stosownych środków użył, ileż z zaniebdania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 12 czerwca 1897.

L. 6533 (4850 2-3)

C. k. Sąd obwodowy Sambor dnia 29 maja 1897, wzywa posiadacza zaginionego wekslu z daty Borysław 16 grudnia 1891 na 1170 zł. opiewającego 3 miesiące a dato płatną, wystawionego przez Lipę Schutzmana a przez Izraela Brunengrabera i Herscha Heschelsa akceptowanego żyrem in bianco Lipy Schutzmana zapotrzonego, by takowy w dniach 45 od trzeciego umieszczenia edyktu w Gazecie lwowskiej sądowi przedłożył, gdyż po upływie tego terminu, weksel amortyzowanym zostanie.

Sambor, 29 maja 1897.

L. 5333 (4877 2-3)

Zawiadamia się niewiadomego z życia i miejsca pobytu Iwana Maruchniaka, iż Fedor Dziuba zapozwał go o własność połowy realności wyk. hip. l. 230 i 1/3 części realności wyk. hip. l. 229 dla Petryłowa objętych i wimem przeto ustanowionemu dla niego kuratorowi Ilkowi Czerwakowi z Petryłowa potrzebne informacje udzielić, ileż w przeciwnym razie skutki zaniebdania tego sam sobie będzie musiał przypisać.

C. k. Sąd powiatowy.

Tłumacz, dnia 8 maja 1897.

L. 6956 (4823 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia, że życia i miejsca pobytu nieznanych Henryka Müllera, Katarzynę Müller ur. Rupp i Jakóba Müllera, tudzież spadkobierców ich również ze życia, imienia i miejsca pobytu nieznanych, że przeciwko nim wytoczyli pozwy o własność parcel gruntowych gminy Olszanica wchodzących w skład ciał hipot. objętego wykaz. hip. 714 księgi grunt. dla większej posiadłości przy c. k. Sądzie obwodowym w Przemyślu prowadzonej a mianowicie:

- Hryńko Romanowski imieniem własnym i Iwan Romanowski przez matkę i opiekunkę Katarzynę Romanowską o par. gr. l. 2484/4;
- Tomasz Zachodni o par. gr. l. 2484/5;
- Franciszek Sobiejk o par. grunt. l. 2484/5;
- Jan Leszczyszyn o par. grunt. l. 2484/8;
- Jan Kanus czyli Kanas o par. gr. l. 2484/9;
- Andruch Rusiak o par. grunt. l. 2484/10;
- Anna Rusiak zam. Paluch o par. grunt. 2484/11;
- Marcin Lisowski o par. g unt. l. 2484/12;
- Piotr Strusiński o par. grunt. l. 2484/7; i
- Jan Kot o par. grunt. l. 2484/2 i 2484/3 wszyscy z Bruchnała.

Zarazem ustanowił Sąd dla wyżej wymienionych pozwanych kuratorem adw. dra Gansa z zastępstwem adw. dra Mantla i poleca pozwanym, aby co do swej obrony z kuratorem się porozumieli lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniebdania sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl, dnia 17 kwietnia 1897.

L. 2495 (4838 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Żabnie podaje do wiadomości, że w dniu 2 stycznia 1897 zmarł w Woli żelichowskiej z pozostawieniem pisemnego ostatniej woli rozporządzenia z 26 grudnia 1896 Kazimierz Koziera i wzywa wszystkich niewiadomych ustawowych spadkobierców jego, dla których równocześnie p. dr. Myciński c. k. notaryusz w Żabnie kuratorem ustanowionym zostaje, by w przeciagu jednego roku zgłosili się i swoje prawa spadkowe wykazali, gdyż po bezskutecznym upływie powyższego terminu spadek po s. p. Kazimierzu Kozierze legataryuszom przyznany będzie.

Żabno, 7 kwietnia 1897.

L. 930 (4814 2-3)

Sąd tutejszy zawiadamia nieobecnego Stanisława Abrama, że w sprawie egzekucyjnej Rafała Habera przeciw niemu pto 23 zł. a. w. z przyn. ustanowiono dla niego kuratorem Jędrzeja Dziure w Zakirchalu.

Żabno, 11 lutego 1897.

L. 3262 (4848 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Brzeżanach zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Zacharyasza Dorfmana, że z powodu wniesienia przez firmę „Józef Popper“ Weingrosshandlung in Klosterneuburg, podania de praes. 27 marca 1897, l. 2434 wydany został tus. uchwałą z dnia 3 kwietnia 1897, l. 2434 nakaz zapłaty sumy wekslowej 197 zł. i że celem doręczenia tego nakazu i zastępowania pozwanego ustanowiony został na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem adwokat dr. Schenker w Brzeżanach z dodaniem mu zastępcy adw. dra Rawicza.

Wzywa się przeto Zacharyasza Dorfmana, aby do ustanowionego kuratora się zgłosił i jemu środki obroncze podał, gdyż w razie przeciwnym wynikłe z skutki, sam sobie przypisać będzie musiał.

Brzeżany, 15 maja 1897.

L. 10033 (4933 2-3)

C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niniejszym niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jędrzeja Krywałda, względnie w razie tegoż śmierci nieznanomych jego spadkobierców, tudzież niewiadomą z miejsca pobytu i życia Teresę Zimmer, względnie w razie jej śmierci niewiadomych jej spadkobierców o wniesionym przeciw nim przez Majera Rappaporta pozwie pisemnym o wykreślenie i wyeliminowanie z tabeli płatniczej b. c. k. sądu szlacheckiego w Tarnowie z dnia 1 i 2 października 1836, l. 12.644 dotyczącej rozdzielienia ceny kupna dóbr Siedliska Żaluskich umie-

szczonej na VI. m. sumy 1000 zł. m. k. z przyn. z nadejżarem 500 zł. m. k. z pn. tudzież o tem, że dla pierw pozwanego ustanowiono kuratorem tutejszego adwokata dra Forysta z zastępstwem tutejszego adwokata dra Malawskiego; zaś dla wtóropzwanego tutejszego adwokata dra Stojałowskiego z zastępstwem adwokata dra Tertila, wreszcie, że zakreślono termin 90 dniowy do wniesienia obrony.

Tarnów, dnia 3 czerwca 1897.

L. 14508 (5086 2-3)

C. k. Wyższy Sąd krajowy we Lwowie ogłasza niniejszym, że Pan Porfiry Jarekiewicz c. k. notaryusz w Gwoźdzu wskutek przyzwolonego reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z 23 kwietnia 1897, l. 8612 przeniesienia go na urząd c. k. notaryusza w Podhajcach z dniem 30 czerwca 1897, z urzędowania w Gwoźdzu ustępuje, a dnia 15 lipca 1897 urzędowanie w Podhajcach obejmuje.

Lwów, dnia 15 czerwca 1897.

L. 5345 (5082 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Henę Weinberger i Chunę Weinberger żonę Sommer, iż przeciw nim wniosli Naf-tali i Mala Weinberger, pozew o własność realności l. k. 57, lwh. 429 w Rymanowie, na który wyznaczono termin na 7 lipca 1897 i że dla ochrony ich praw kuratorem Jakóba Wolfa z Rymanowa ustanowiono.

Rymanów, 20 maja 1897.

L. 22192 (4795 3-3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Piotra Turskiego, że przeciw niemu wniosło Towarzystwo zaliczkowe w Krakowie pozew de praes. 10 maja 1897 l. 19595 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 55 zł. w. a. z przyn. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 11 maja 1897 l. 19595 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adwokatowi dr. Wąsikiewiczowi ze substytucją adwokata dr. Wojciechowskiego w Krakowie i poleca Piotrowi Turskiemu, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył, lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniebdania wyniknąć mogące, sam sobie przypisze.

Kraków, dnia 28 maja 1897.

L. 3638 (4849 3-3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie w sprawie wekslowej Liepy Sternlicht przeciw Władysławowi Kirchnerowi pto 233 zł. z pn., ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Władysława Kirchnera, kuratora w osobie adw. dr. Gustawa Holtzera z substytucją adwokata Michniewicza.

O tem zawiadamiamy niniejszym edyktem nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Władysława Kirchnera z wezwaniem, aby kuratorowi udzielił potrzebnych dowodów lub innego pełnomocnika sądowi przedstawił.

Rzeszów, 20 maja 1897.

L. 8917 (4920 3-3)

W sprawie Aby Neumana i Chaji Hüttler za uwiadomieniem Judy Jossla Hüttlera i innych o intabulację prawa własności sumy 300 zł. a. w. z przyn. w stanie biernym realności objętych wbl. 534 i 81 gminy kat. Zaleszczyki intabulowanej, ustanawia się dla niewiadomych z miejsca pobytu i życia Abrahama Markusa Fleischera, Mosesa Isaka Schönholza i Szewy Schönholz kuratorem ad actum dra Schanera adwokata w Zaleszczykach i pomienionych kurandów się wzywa, aby do ustanowionego kuratora się zgłosili lub innego pełnomocnika sądowi podali.

C. k. Sąd powiatowy.

Zaleszczyki, 22 lutego 1897.

L. 6897 (4872 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Myślenicach zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Wiktorę Klimczyk, iż celem doręczenia jej tutejszemu Sądowi rezolucji hipotecznej z 11 grudnia 1894 l. 9547 pozwalającej intabulacji prawa zastawu dla zaległości podatkowych w kwocie 22 zł. 53 ct. w. a. w stanie biernym realności lwh. 78 ks. gr. gm. Krzywaczka objętej, Adama i Magdaleny Klimczyków własnej, na rzecz Skarbu Państwa ustanowiono dla niej kuratora w osobie adwokata dr. Klaukarki z Myślenic i wzywa ją, by temuż kuratorowi środki obrony podać lub innego zastępcę sądowi wskazać.

Myślenice, dnia 29 grudnia 1896.

L. 3078 (4993)

C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Michała Susa, iż celem doręczenia rezolucji hipotecznej z 5 maja 1897, l. 3078 adwokatowi dr. Agatstein z Tuchowa kuratorem dla niego ustanowiony został.

Tuchów, 5 maja 1897.

L. 53.499
OBWIESZCZENIE.
 Wysokie c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych na podstawie artykułu 5 konwencji weterynarskiej z 6 grudnia 1891 i punktu 5 protokołu końcowego (Dz. u. p. Nr. 16 ex 1892), wzbroniło reskryptem z 9 maja b. r. 18785, wprowadzać bydło rogate do król. państwa z następujących zarządków zapobiegających i z tego powodu zamkniętych obszarów państwa Niemieckiego, a mianowicie:

1. z okręgów rządowych Poczdam, Magdeburg i Kolonia (Köln), w królestwie Pruskim;
  2. z okręgu rządowego Lipsk w królestwie Saskim.
- Zakaz ten wehodzi w wykonanie w miejscach zakazu ogłoszonego tutejszem obwieszczeniem z 13 maja b. r. 1. 41.702 z dniem ogłoszenia w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.
- Co się podaje do powszechnej wiadomości.
- Z c. k. Namiestnictwa.
 Lwów, dnia 26 czerwca 1897.

L. 52.849
OBWIESZCZENIE.
 Według reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12 czerwca b. r. 1. 17.020 zarządku powiatowego wygasła w powiatach Bośni-Herzegowiny: Bréka, Derwent i Krupa, a istnieje tylko w powiecie Sanskimost.

W skutek powołanego reskryptu ministerstwa c. k. Namiestnictwa znosi ogłoszony tutejszem obwieszczeniem z 5 maja b. r. 1. 38.948 zakaz przywozu do Galicji zwierząt przeżywiających (bydła rogatego, owiec i kóz) z powiatów Bośni-Herzegowiny Bréka, Derwent i Krupa, utrzymując zakaz ten w mocy nadal tylko do powiatu Sanskimost.

Przywóz do Galicji zwierząt odzyskanych na rzeź przeznaczonych z innych odzyskanych zwierząt mięsnych w całości z wyjątkiem mięsa wieprzowego w kałoci z morkami i nienaruszonym tłuszcem konserwowym dozwolony jest do następujących miast Galicji, a mianowicie do:

Jarosławia, Kołomyj, Krakowa Lwowa, Nowego Sącza, Podgórza, Przemysła, Stanisławowa, Stryja, Tarnowa i Żywieca.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, które obowiązują od 18 czerwca 1897, karane będą według ustawy z dnia 24 maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 51) przy zastosowaniu §. 46 ustawy z dnia 29 lutego 1880 i odnośnego rozporządzenia wykonawczego z dnia 13 kwietnia 1880 (Dz. u. p. Nr. 35 i 36).

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.
 Lwów, dnia 26 czerwca 1897.

L. 13620 (4873 1-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Dmytra Dyzka, iż przeznaczoną dla niego uchwałę z 2 maja 1896 l. 4647 pozwalającą na wydzielenie parcel 4431/1, 4432/1 i 4433/1 z whl. 83 ks. gr. gminy Dzików doręczył ustanowionemu kuratorowi p. dr. Kazimierzowi Turzańskiemu koncypientowi adwokackiemu w Lubaczowie.

Lubaczów, 18 listopada 1896.

L. 2994 (4863 1-3)
 Zawiadamia się Maryannę Dudkova, że ustanowiono dla niej kuratorem adwokata dr. Bąkowskiego celem doręczenia rezolucji z dnia 25 sierpnia 1893 l. 5549 zezwalającej na zainstalowanie 1/5 części realności lwh. 224 w Tenczynku na rzecz Wojciecha Odrywołka.

C. k. Sąd powiatowy.
 Krzeszowice, dnia 16 maja 1897.

L. 2206 (4855 1-3)
 C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Tarnopolu zawiadamia niewiadomego z życia, miejsca pobytu i zamieszkania Anastazję Tymoczko zamek Kuczma z Obarzaniec, że celem zeznania deklaracji protokolarnej do uregulowania stanu hipotecznego par. grunt. l. kat. 597/1, 598/1 w Obarzaniec położonych dla Anastazy Tymoczko zam. Kuczma z Obarzaniec z powodu wyemigrowania tej do Brazylii, kuratorem Kazimierza Barabaza naczelnika gminy z Obarzaniec ustanowił.

Tarnopol, dnia 13 lutego 1897.

L. 2074 (4854 1-3)
 C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Tarnopolu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Dmytra Chomę z Chodaczkowa małego, że celem doręczenia mu tus. uchwały tabularnej z dnia 21 sierpnia 1896 l. 17329, ustanowiono kuratora w osobie adw. dr. Sygalla z Tarnopola.

Tarnopol, 15 lutego 1897.

L. 2307 (4822 1-3)
 C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu współwłaścicieli, tudzież wierzycieli hipotecznych realności pod l. k. 38 i 39 dz. VIII. w Krakowie przy ulicy Skawińskiej pod l. or.

10 i 12 położonej, objętej wykazem hip. l. 1435 ks. gruntowej:

- a) iż część tej realności orzeczeniem Magistratu miasta Krakowa z dnia 2 stycznia 1897 l. 47394/96 za pustkę uznaną została;
- b) że tus. uchwałę z dnia 5 lutego 1897 l. 2307 zarządzono zanotowanie tego orzeczenia na karcie A. wykazu hip. l. 1435;
- c) iż dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu współwłaścicieli rzeczony realności, ustanowiono kuratora w osobie p. adw. dr. Leona Fischlowitza w Krakowie;
- d) iż dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych tejże realności, ustanowiono kuratora w osobie p. adw. dr. Olearskiego w Krakowie.

Kraków, dnia 5 lutego 1897.

L. 22657 (4966)
 C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie ogłasza, że w dniu 27 maja 1897 wpisana została do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych nowa firma: „Związek Bankowy w Krakowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością, którego główne postanowienia są następujące:

1. Datą kontraktu związkowego jest dzień 6 maja 1897;
  2. Stowarzyszenie nosi firmę: „Związek Bankowy w Krakowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością, a po niemiecku „Bank Verein in Krakau, registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung“, a siedzibą jego jest Kraków;
  3. Przedmiotem Stowarzyszenia jest popieranie zarobku, lub gospodarstwa jedynie i wyłącznie swych członków przez udzielanie im kredytu w różnych formach i przez przedsięwzięcie w tym celu dla członków rozmaitych interesów w zakresie przedsiębiorstwa bankowego wchodzących;
  4. Pierwszy Zarząd Stowarzyszenia stanowią:
    - a) Maksymilian Dambitser, prywatny w Krakowie;
    - b) dr. Leon Fischlowitz adwokat;
    - c) Hirsch Janau, właściciel realności i radny miasta;
    - d) Władysław Schmid, właściciel realności i radny miasta;
    - e) dr. Herman Sinfid, adwokat i radny miasta, wszyscy pięciu z grona członków założycieli, i
    - f) Dawid Mandl fabrykant i radca Izby handlowej;
    - g) Aleksander Ritterman, spółnik firmy „Salomon Ritterman“;
    - h) Ignacy Schneid, spółnik firmy: „Schneid et Immerglück“, wszyscy trzej z grona członków zwyczajnych.
  5. Firmę Stowarzyszenia podpisują zbiorowo dwaj członkowie Zarządu, z których jeden musi być także równocześnie członkiem założycielem, przez położenie własnoręcznych podpisów pod wyciśniętą stampilią firmą Stowarzyszenia;
  6. Zawiażomienia i wszelkie obwieszczenia od Stowarzyszenia wychodzące ogłoszone będą przynajmniej jednorazowo w którymkolwiek z dzienników krakowskich;
  7. Odpowiedzialność członków jest ograniczoną, członkowie odpowiadają swoimi udziałami, a nadto na przypadek konkursu lub likwidacji do wysokości przepisanej §. 76 ust. z 9 kwietnia 1873 Nr. 70 dz. pp.
- Kraków, dnia 4 czerwca 1897.

L. 7793 (4956 1-3)
 Niewiadomemu z miejsca pobytu Mikołajowi Halickiemu celem doręczenia mu uchwały egzekucyjno tabularnej przez Annę Koziorowską pto 57 zł. 50 ct. z pn. uzyskanj, ustanowiono kuratorem Antoniego Barkowskiego, wzywa się przeto Mikołaja Halickiego do podania jego miejsca pobytu lub ustanowienia tu innego zastępcy.

C. k. Sąd powiatowy.
 Kutry, dnia 25 maja 1897.

L. 1588 (4958 1-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Nowym targu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jędrzeja Gawła, że przeciw niemu wytoczył w tutejszym Sądzie Wojciech Milan skargę o zapłatę 100 zł. i że kuratorem dla niego ustanowiono miejscowego adwokata dr. Kozłeckiego.

Jędrzeja Gawła wzywa się, aby kuratorowi środków obrony dostarczył lub innego pełnomocnika Sądowi przedstawił, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Nowy targ, dnia 1 kwietnia 1897.

L. 21404 (4969 1-3)
 C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Józefa Immerglütka, że adw. dr. Adolf Gross w Krakowie wniosł do tut. sądu podnie o ustalenie kosztów zastępstwa jego w sporze z Ludwikiem Lehrfreundem o uznanie bezskuteczności kontraktu kupna sprzedaży etc. dla za-pokożenia sumy 500 zł. z pn. i że wydana na skutek tego podania uchwała z dnia 28 maja 1897 l. 21404 doręczoną została ustanowionemu dla niego kuratorowi adw. dr.

Mandelbaumowi z substytucją adw. dr. Garfeina w Krakowie.

Poleca się zatem niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Józefowi Immerglütkowi, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł, albowiem skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące, sam sobie przypisze.

Kraków, dnia 28 maja 1897.

L. 23336 (4970 1-3)
 C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Henryka Wolańskiego, że przeciw niemu wniosło Towarzystwo wzajemnego kredytu w Łańcucie pozw de praes. 2 czerwca 1897 l. 23336 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 70 zł. z przyn. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 4 czerwca 1897 l. 23336 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adwokatowi dr. Olearskiemu ze substytucją adwokata dr. Wiedigera w Krakowie i poleca Henrykowi Wolańskiemu, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył, lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące, sam sobie przypisze.

Kraków, dnia 4 czerwca 1897.

L. 23174 (4971 1-3)
 C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Arona Nussena Kaminkera, że przeciw niemu wniosł Maurycy Lipschutz pozw de praes. 1 czerwca 1897 l. 23174 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 150 zł. w. a. z przyn. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 4 czerwca 1897 l. 23174 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adwokatowi dr. Bobilewiczowi ze substytucją adwokata dr. Tomika w Krakowie i poleca Aronowi Nussenowi Kaminkero wi, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył, lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące, sam sobie przypisze.

Kraków, dnia 4 czerwca 1897.

L. 34388 (4997 1-3)
 Von dem k. k. Landes als Handelsgerichte in Lemberg wird über Ansuchen der prot. Firma J. H. L. Ferreyra in Bordeaux das Amortisationsverfahren im Sinne des Art. 73 W. O. eingeleitet u. der Inhaber des an-

geblich in Verlust gerathenen Wechsels „datto Lemberg den 11 Mai 1895 per 140 fl. ausgestellt von der Firma J. H. L. Ferreyra in Bordeaux an eigene Ordre und acceptirt von Saul Jüttes, zahlbar in Lemberg in einem Jahre a datto der Ausstellung“, aufgefordert denselben binnen 45 Tagen vom Tage der letzten Einschaltung dieses Edictes im amtlichen Theile der Lemberger Zeitung an gerechnet dem h. o. k. k. Landesgerichte vorzulegen, eventuell seine Rechte bezüglich desselben nachzuweisen, widrigens dieser Wechsel nach Verlauf obiger Frist über neuerliches Ansuchen der Amortisirungswerberin für amortisirt erklärt werden wird.

Lemberg, am 5 Juni 1897.

L. 1734 (4988 1-3)
 C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jędrzeja Chwastka i Maryannę Pilchową z Książnic, że przeciw nim wytoczyła kasa pożyczkowa gminna w Książnicach pozw o zapłatę 120 zł. z pn. i że dla nich ustanowionym został kuratorem p. adw. Góra z substytucją p. Józefa Grodyńskiego w Niepołomicach. Poleca się więc, tymże Jędrzejowi Chwastkowi i Maryannie Pilchowej, aby potrzebnych środków obrony dostarczyli kuratorowi, lub innego pełnomocnika sobie obrali, gdyż inaczej skutki zaniedbania tego sami sobie przypiszą.

Niepołomice, dnia 29 marca 1895.

L. 4184 (4986 1-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Karolinę Schick, że przeznaczoną dla niej uchwałę z 24 czerwca 1896 l. 6909 pozwalającą wpisać prawa własności ciała hipotecznego whl. 495 ks. gr. gminy Staresioło, na rzecz Ilka Zawady doręczył ustanowionemu kuratorowi panu dr. Jakóbowi Szlapię adwokatowi w Lubaczowie.

Lubaczów, 20 maja 1897.

C. k. Rada sądu krajowego.

L. 12164 (4967)
 C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla spółek handlowych przy firmie: „Goldstoff et Löwy“, że wszystkie spadkobiercy zmarłych spółników tej firmy tj. Löbla Goldstoffa i Markusa Löwy upoważnili Feicję Goldstoff i Hindę Löwy do podpisywania tej firmy zbiorowo i że one firmę tę w ten sposób podpisujące będą, iż Feicia Goldstoff podpisze „Goldstoff“, zaś Hinda Löwy podpisze obok powyższego słowa: „et Löwy“.

Kraków, dnia 4 czerwca 1897.

Doniesienia prywatne.

The Singer Manufacturing Company Hamburg A. G.

Zusammenstellung der Activa und Passiva der Centrale und Filialen.

	M. Pf.		M. Pf.
Cassa-Conto	56,567 19	Action-Capital-Conto	5,000,000 —
Wechsel, Effecten-, Vorschuss-Hinterlegungs- und Personalsteuer-Conto	1,048,374 74	Gründungs-Abschreibungs-Conto	10,995,486 80
Waaren-, Garn- und Fabrikations-Conto	5,967,350 40	Abschreibungs-Conto für Ausstände	986,394 72
Ausstände	15,803,976 85	Diverse Creditores	3,903,683 34
		Cautions-, Provisions-, Steuer-Conto und Unterstützungs-fond	1,634,770 61
		Reserve-Conto	36,619 79
		Gewinn	M. 314,708.78
		Saldo aus 1895	4,578-14
			319,286 92
			22,876,242 18

Hamburg, den 31 December 1896.
 The Singer Manufacturing Company Hamburg A. G.
 G. Neidlinger.
 Nachgesehen und mit den Büchern übereinstimmend befunden:
 Hamburg, den 24 April 1897
 Der beeidigte Bücherrevisor:
 F. Busse.
 Wilh. Rump. Richtig befunden: Der Aufsichtsrath: Richtig befunden: K. Martens, Revisor
 Rich. Gieschen

Bilanz der Zweigniederlassung in Oesterreich pro 1896.

Activa	fl. kr.	Passiva	fl. kr.
Cassa-Conto	1,059 14	Action-Capital-Conto	486,000 —
Cautions-, Effecten-, Vorschuss-, Hinterlegungs-, Personalsteuer-Conto	26,675 51	Capital-Conto der Centrale Hamburg a. d. Gründungs-Abschreibungs-Conto	928,649 20
Waaren-, Garn- und Fabrikations-Conto	739,745 54	Capital-Conto der Centrale Hamburg aus dem Abschreibungs-Conto für Ausstände pro 1895	24,000 —
Ausstände	1,445,900 42	Diverse Creditores	4,688 30
		Cautions-, Provisions-, Steuer- und Conto Corrent-Conto	316,555 73
		Gewinn	53,487 38
			1,813,380 61

Wien, den 31 December 1896
 The Singer Manufacturing Company Hamburg A. G.
 Genehmigt vom Vorstand: The Singer Manufacturing Company Hamburg A. G.
 G. Neidlinger
 Die Repräsentanz für Oest-reich: W. Grumbach
 Richtig befunden: K. Martens Revisor.
 Nachgesehen und mit den Büchern übereinstimmend befunden:
 Hamburg, den 18 Mai 1897.
 Geprüft und genehmigt, der Aufsichtsrath: Der beeidigte Bücherrevisor:
 Wilh. Rump. Rich. Gieschen F. Busse, Börsenhof 22 a. Adolphsplatz

